

UFO INFORMATION

unidentified flying objects

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

NR 4 JULI - AUGUSTI 1973

I detta nummer bl. a.:

**POLISEN BLUFFAR:
"VÄDERBALLONG"
OCH "FLYGPLAN"
FÖRBLIR
OIDENTIFIERADE**

**20 ÅR GAMMALT UFO-
FALL AKTUALISERAS
PÅ NYTT**

**TROËNGS NYA BOK:
VILDAR, RESULTATET
AV UPPREPADE
"SYNDAFLODER"**

Chefspiloten Ulf Christiersson och mekanikern Olle Johansson mötte en decemberdag för tjugo år sedan ett flygande tefat under en vanlig rutinflygning mellan Malmö och Stockholm. De befann sig då i sin DC 3:a på 2 150 meters höjd. De iakttog tefatet i 7—8 sekunder. Flygarnas rapport väckte 1953 stor uppmärksamhet. I detta nummer av UFO-Information presenteras en återblick av vad som hände för 20 år sedan i luften i närheten av Häsleholm.
Se sidan 2!

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomenen
Organ för riksorganisationen UFO-Sverige

I REDAKTIONEN

Olle Öhman - Bevakning av utländska publikationer. Översättningar, textbearbetning, redigering. Tel 0340/308 44

Jan Lind - Planering av tidskriftens innehåll. Tel 0141/198 21

Övriga medarbetare: Jan-Ove Sundberg, Gunborg Gustavsson, Anita Hedman, Gunilla Lundberg.

LAYOUT

Olow Petterson

ANSVARIG UTGIVARE

Carl-Axel Jonzon. Tel 0141/701 91

UFO-INFORMATION

trycks och utges av Centralgruppen för Riksorganisationen UFO-SVERIGE
Box 311, 591 03 Motala 3.

PRENUMERATION OCH MEDLEMSSKAP

Postgiro 8 43 25 - 0 C A Jonzon

- ☐ För artiklarna svarar författarna.
- ☐ UFO-SVERIGE är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till "Olle Öhman Fack 8, 430 20 Veddige" eller "UFO-Sverige Box 311, 591 03 Motala 3".

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

5 minuters semestersnack med UFO-basen	s 1
För 20 år sedan: svenska flygare mötte silverblank farkost i livligt trafikerad luftkorridor	s 2
Liten bok om stor sak!	s 4
Liten "gallup" om tefat	s 5
"Mörka" tidsåldrar var ofta bärare av högtstående kulturer	s 6
Finspångsrapporten - en kritisk granskning	s 9
Två skrämmande enleveringar:	
Bil på luftfärd från Argentina till Mexiko/Matros lyftes av ljusstråle upp till UFO	s 16
Ekologisk forskning från rymden	s 18
Tankar kring tillvarons totalitet	s 19
Speciell tidmätning för månen	s 20
Sonder kan föra smitta ut i universum	s 20
Den engelska astronomens fader mätte Venus gång över solens yta	s 21
Örebropojkar såg "rymdbuss" på nära håll	s 22
Liten pratstund om "vädrets makter" med statsmeteorologen	s 24
Var det en UFO han fotograferade?	
"Bluff är så gott som utesluten" pärmsida	

**UFO-observationer,
gåtfulla händelser**

**Rapportera till
UFO-SVERIGE!**

**Ring 0141-701 91 (kvällstid)
eller skriv.**

**VAD HÄNDER I DIN
UFO-FÖRENING?**

**HÅLL
OSS UNDERRÄTTADE
PÅ REDAKTIONEN!**

**Är Vi mån om en
bra UFO-tidning?**

**STÖD
UFO-INFORMATION!**

**Postgiro 84325-0
C A Jonzon**

5 MINUTERS SEMESTERSNACK MED UFO-BASEN

En soldränkst augustieftermiddag stöter vi oförmodat på Carl-Axel Jonzon - CAJ kallad - och ställer honom genast mot väggen:

- Jaha CAJ, du har förstas legat i hängmattan hela sommaren och lapat sol och Coca Cola?

Men CAJ slår ifrån sig med båda händerna, helt på det klara med det fantastiska påstående som ligger i frågan. Nej, han har sannerligen inte legat på fätsidan!

- Visst skulle det ha varit skönt att få uppleva den otroliga verklighet du målar upp framför mig. Och jag är tacksam för att den ändå fanns där som en bakgrund. Men jag har faktiskt jobbat hela sommaren - för högtryck t.o.m. - med olika UFO-projekt. Tidigt i vintras ringde UFO-Gotland och engagerade mig för ett sommarmöte i Visby. Dagen sattes till den 14 juli. Dessutom blev jag uppringd av våra finska vänner, som ville att jag skulle hålla ett föredrag i UFO-frågan i Åbo, någon gång mellan den 13 och 15 juli. Hur gör man i en sådan situation? Det började osa hett om öronen...

CAJ tackade förstas ja, trots att han i detta läge nästan skulle ha behövt upphäva tidsfaktorn - och så långt har vi ju inte kommit än i vår tekniska förmåga... Bilen kan ju ibland vara nästan lika snabbt som flyget...men... Han stannade för flyget.

- Kunde inte ett UFO...jag menar i den uppkomna situationen...med tanke på läget, alltså...?

CAJ ser milt förebrående på intervjuaren. Jag lär mig genast, att man inte skämtar om så allvarliga ting.

- Det blev en Cessna, säger han, en helt jordisk, icke-jonisk farkost, som du vet.

Linköpings flygklubb ställde välvilligt en Cessna 172 till förfogande och medan dimman låg tät och försenade starten med två timmar från Malmslätt, tvangs planet småningom att navigera helt på instrument fram till Gotland.

I Visby var UFO-Linköping på plats med en förnämlig utställning och en jämn ström av åskådare besåg de utställda planscher, tittade på diabilder och lyssnade på ljudband. Kl. 15 stod CAJ i talarstolen inför fullsatt hus, och tre timmar senare satt han åter i det lilla planet på väg tillbaka till fastlandet.

- Det började faktiskt kännas en smula jäktigt, säger han eftersinnande. Men jag är i alla fall glad över att jag fick vara med. Gotlandsgruppen är att gratulera till en fin, informativ sammankomst.

Tidigt på morgonen dagen därpå satt han åter i Cessna-planet, nu på väg till Åbo. Snabb mellanlandning på Bromma för utklarer. Allt i sin ordning. Vidare över den sagolika finska skärgården, söndersplittrad till "tusen öars land". Flygplanet går ned på Åbo-fältet och en hel välkomstkommitté skyndar fram. Killarna bär vita tröjor med UFO målat på bröstet...

Bara en minut försenad i talarstolen! Bra gjort av Cessnan...i det vädret.

- Den finska konferensen pågick i tre dagar. Den var utmärkt arrangerad med bl.a. ett stort antal planscher över inträffade UFO-händelser. Sverige var representerat med en svit på åtta bilder. Ett stort antal föredrag hölls förstas. Och man gjorde fin propaganda för UFO-saken genom att sälja vykort, tröjor, UFO-böcker och d:o tidskrifter.

CAJ kan inte nog kraftigt understryka den välvilja som mötte honom i Finland. "Trevliga"... "genompräktiga"... "har dem i kärt minne."

Jag tror, att var och en som haft förmånen att färdas i Finland gjort samma erfarenhet. Våra vänner på andra sidan Bottenhavet har ousinliga mängder charm och välvilja till övers för besökaren.

- Nå, CAJ, när du sedan kom hem till Fornåsa låg du väl i alla fall på rygg en vecka, I ärlighetens namn, måste du väl ändå ERKÄNNA....

Men då skrattar han och ser på mig, som om han trodde att jag var "extraterrestriell" eller något annat besynnerligt.

Dagen därpå var han nämligen med hela familjen på väg med båt från Göteborg till Immingham för att besöka Findhorn i Scotland. Från det besöket, liksom från den av UFOs mest besökta platsen i Storbritannien, har vi sannolikt rapporter att förvänta.

Jag undrar i alla fall - i mitt stilla sinne - om det inte under vissa omständigheter är mest praktiskt med ett UFO i semestertider. Eller hur CAJ?

För tjugo år sedan:

SVENSKA FLYGARE MÖTTE SILVERBLANK FARKOST I LIVLIGT TRAFIKERAD LUFTKORRIDOR

En decemberdag år 1953 befann sig chefpiloten Ulf Christiernsson och mekaniker Olle Johansson på en vanlig rutinflygning från Malmö till Stockholm, då de strax efter start i närheten av Hässleholm mötte ett flygande tefat. Flygarna - anställda vid Transair - befann sig i sin DC 3:a på 2.150 m höjd, då de varseblev föremålet omkring 600 m nedanför dem. De kunde iaktta det i 7-8 sekunder. Bägge gjorde samma observationer av föremålet, som i solreflexerna "glittrade till som ett silverfat". Christiernsson såg tefatet i profil. Båda blev allvarligt skakade av händelsen, och kapten Christiernsson rapporterade omedelbart till Malmö att de sett "ett underligt föremål". De båda flygarnas rapport väckte stor uppmärksamhet, inte minst i dagspressen, där man frikostigt slösade rubriker och spaltutrymme på mysteriet med det flygande tefatet över Skåne.

Det var chefpilot Christiernsson som först fick syn på tefatet. Vid tillfället rådde klar sikt, och piloten blev varse tefatet mycket snabbt genom att solen reflekterades från dess yta. "Det glittrade till som från ett silverfat" uppgav han senare. Också mekanikern Olle Johansson kunde under flera sekunder följa tefatets färd: den främmande farkosten befann sig rakt under flygplanet och gjorde intryck av att vara alldeles rund.

Kjellson: Gåtan kommer att lösas sensationsfritt

- Jag fick den uppfattningen att ytan var alldeles jämn och blank, framhöll Johansson. Den var antingen vit eller silverfärgad, men jag kunde inte uppfatta några detaljer. Farten på "tefatet" måste ha varit mycket hög. Vi kunde jämföra den med en DC 6:a och en DC 3:a lite senare. Det färdades i rakt sydlig kurs.

Men det var inte bara tidningarna som fick sysselsättning några dagar framåt! Rapporten gick till militära specialister, och dessa uppgavs arbeta "för högttryck" för att söka lösa mysteriet. Flygdirektör *Henry Kjellson* vid flygvapnet, som livligt intresserade sig för flygande farkoster av okänt ursprung, anlade en skeptisk syn på händelsen och höll för troligt att gåtan snart skulle lösas lika sensationsfritt som så många tidigare mysterier av detta slag. Han ville dock inte "vifta" bort saken. En ordentlig utredning utlovades.

Man arbetade efter hypotesen, att det möjligen kunde ha rört sig om en fjärrstyrd spaningsrobot, som eventuellt var utrustad med TV-kamera - men teorin ansågs alltför fantastisk och övergavs ganska snart. Försvarsstaben kunde emellertid meddela, att vid tillfället för iakttagelsen radar inte observerat något utöver det normala. Föremålet kan heller inte ha varit ett svenskt flygplan. Propagandaballonger av främmande ursprung har visserligen vid olika tillfällen rapporterats över svenskt område, men i detta fall var även sådana uteslutna, hävdade försvarsstaben.

Som två tefat lagda mot varandra

Kanske reflexer från moln? Nej, sade tränade flygare. Reflexer av det slaget är visserligen rätt vanliga men beskrivningen passade inte in på vad *Christiernsson* och *Johansson* iakttagit. Dessa sade båda:

- Föremålet liknade verkligen ett "tefat" eller snarare två sådana lagda mot varandra med bottenidorna utåt. Det var alldeles metallblankt och rörde sig oerhört fort utan att avge några rökgaser.

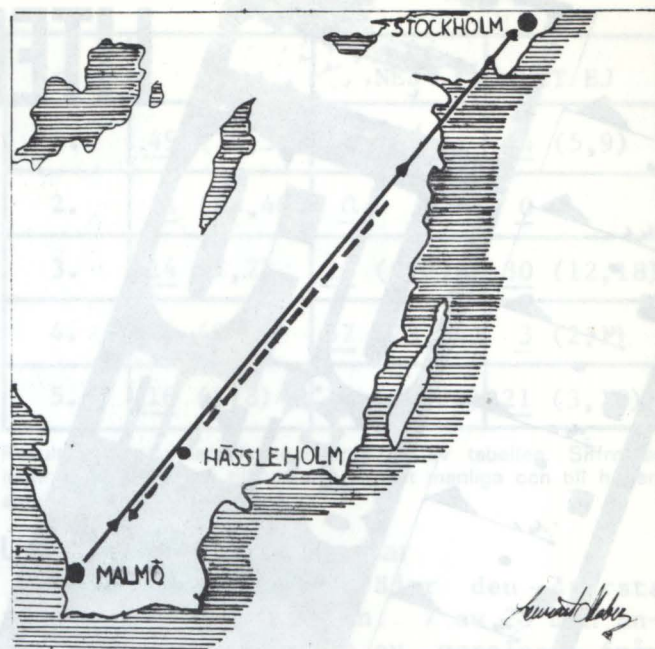
Ingenting talar för att okända robotar skulle ha förlagt sin bana till den allmänna civila luftfartsleden mellan Stockholm och Malmö!

De båda flygarnas observation bedömdes som ovanlig bl.a. emedan de sett tefatet *uppiifrån*. De kunde observera det ur olika vinklar och var därför övertygade om att föremålet verkligen liknade *två tefat lagda mot varandra* på sätt som beskrivits ovan. På den tiden fanns det inte - och gör det ej heller nu - några på jorden tillverkade farkoster av den typen.

Experterna prövade sig fram genom uteslutningsmetoden och kunde dra följande slutsatser:

UFO sannolikaste förklaringen!

☐ *Inget svenskt flygplan* befann sig just då i den allmänna leden förutom DC 3:an.

☐ *Väderballong* av något slag uteslöts inte helt - dock enades man om att vare sig form eller hastighet på det iakttagna föremålet stämde med en väderleksballong!

☐ *Solreflexer* kan ställa till med spratt, men i detta fall ansågs de helt uteslutna.

☐ *Meteor*: Nej. De syns som klart lysande strimlor på hög höjd.

☐ *Kanske moln*? Även moln kan anta besynnerliga former och avge reflexer. Man vågade därför inte helt utesluta den tanken rent generellt. Men de tränade flygare det här rör sig om kan helt enkelt inte ha misstagit sig så grundligt. I varje fall vägrade de själva blankt att acceptera en sådan hypotes.

☐ *Synvilla*? Om så vore fallet, skulle två personer med likartade förutsättningar och under samma betingelser ha låtit lura sig av sina sinnen. Knappast troligt.

☐ *Robotvapen*: tidningarna hävdade, att det svenska försvaret nogsamt ruvade över de hemliga vapnen. Det skulle inte kunna uteslutas helt, att det här rörde sig om en robot av något slag. Men man undrar om i så fall den allmänna luftleden var en realistiskt vald övningsbana?

☐ *Främmande plan eller robot*: Möjligen en utländsk och i så fall fjärrstyrd. Men föremålet var på väg söderut då flygarna mötte det.

☐ Återstår teorin om "*Flygande tefat*". I dag, tjugo år efter händelsen, förefaller den oss som den mest sannolika.

Expressen 18.12.53/Tid och Rum nr 4 1962
(Bearbetning: Colman)

LITEN BOK OM STOR SAK!

Vi har en ganska sparsam litteratur på svenska om UFO-företeelserna. Förutom några översatta verk, har vi tills nu bara kunnat hänvisa till Gösta Rehn, som ju skrivit några briljanta böcker för svensk publik och som för övrigt också gjort sig ett erkänt namn bland utländska auktoriteter.

Men nu har det börjat röra sig inom det svenska skrivarlägret! Inte så, att Bjarne Håkansson skulle kunna konkurrera med Rehn, men det har säkerligen inte heller varit hans avsikt med "UFO-gåtan", som denna höst utges på Larsons förlag.

Volymmässigt är det en ganska tunn bok, men det skall inte förnekas att det inom dess pärmar finns åtskilligt för den som är nyfiken på vad UFO/tefat egentligen är. Det slår mig, att den här boken är ungefär vad man skulle vilja sätta i nybörjarens händer. Den koncentrerar sig på grundläggande fakta och den är till stilen så okomplicerad, att ett barn med behållning kan läsa den.

Författaren skall ha ett erkännande för att han redan från början så klart och tydligt redogör för vad UFO är: d.v.s. hur "tefaten" ter sig i iakttagarnas ögon. Framställningen "Vanliga UFO-typer" samt "Rörelsemönster" är föredömliga!

Ett centralt avsnitt behandlar ett antal intervjuer med bl.a. försvarsministern och Kerstin Anér. Jag skall här inte

gå in på sakinnehållet i intervjuerna. Det kan väl alltid vara intressant att läsa om vad politikens toppmän eller kulturens orakel har att säga om dessa gåtfulla fenomen; att förståelsen för problemet är tämligen liten på försvarsnivå har ju bl.a. i denna tidskrift gång på gång påtalats. Vad jag skulle vilja vända mig emot just i fråga om intervjuerna är utformningen, tekniken. Det blir tröttsamt - ja rentav lite tjatigt - att läsa en intervju, som rätt igenom är skriven i dialogform. Med alla frågor och svar prydligt uppradade under varandra. På det sättet får man sitta och leta efter kärnan i resonemanget, som ju annars med ett litet journalistiskt grepp kunde ha lyfts upp i ljuset.

Allra bäst är författaren enligt anmälarens mening, då han berättar om sig själv och sina ufologiska upplevelser. Det sker utan stora åthävor, och framställningen gör ett sakligt intryck.

God hjälp får rapportören av UFO-iakttagelser i kapitlet *"Du som har något att rapportera"*, där observatören i 15 punkter ges instruktion om hur han bör handla. Håkansson har också tagit med ett vittnespsykologiskt avsnitt, vars upphovsman egentligen är psykologen Evert Mårtensson. Läs det samvetsgrant men bli inte rädd för din egen bristfälliga, psykiska utrustning, om du nu händelsevis skulle finna något som passar in på din egen personlighet! Ingen av oss är väl helt vittnesgill, men vi kan alla bli bättre vittnen om vi ger akt på oss själva kritiskt!

UFO-Sverige presenteras på ett, såvitt jag kan bedöma, riktigt sätt och organisationens grundare Carl-Axel Jonzon porträtteras som "en lugn och välorienterad man med stora kunskaper i ämnet".

Allra sist återfinner vi en förteckning över böcker och tidskrifter, som inte på långa vägar är representativ. Detta gäller i synnerhet om förteckningen över utländska fackpublikationer.

Olle Ohman

("UFO-gåtan" av Bjarne Håkansson. Utges i aug. på Robert Larsons förlag, Box 3063, 183 03 Täby 3. Ca. pris inkl. moms 23:-) 1/2

LITEN "GALLUP" OM TEFAT

Fredagen den 16 mars i år genomfördes på Säveskolan, Visby, i klasserna S3c, S2c och Slb en attitydundersökning angående flygande tefat.

Undersökare var Frank Östergren, Föreningen UFO-Gotland. Totalt utfrågades 71 personer fördelade på 25 män och 46 kvinnor om sin syn på UFO. Eleverna var i åldrarna 16-25 år, varav mer än hälften (53 st) under 19 år.

Följande frågor ställdes:

- 1) Tror du att det existerar intelligenta varelser annorstädes i universum?
- 2) Har du någon gång läst eller hört talas om UFOs eller s.k. flygande tefat?
- 3) Tror du att dessa UFOs är farkoster förda av utomjordiska varelser från högtstående planeter?
- 4) Har du själv varit med om någon UFO-händelse?
- 5) Bedömer du det som troligt att myndigheterna undanhåller allmänheten information om UFOs?

Fråga	JA	NEJ	VET EJ
1.	49 (16,33)	8 (4,4)	14 (5,9)
2.	71 (25,46)	0	0
3.	14 (7,7)	27 (6,21)	30 (12,18)
4.	1 (0,1)	67 (23,44)	3 (2,1)
5.	16 (8,8)	34 (14,20)	21 (3,18)

Resultatet av undersökningen framgår av tabellen. Siffrorna inom parentes anger till vänster antalet manliga och till höger antalet kvinnliga svar.

Undersökarens kommentar

Fråga 3: Här framträder den största skillnaden mellan könen. 7 av 25 män anser att UFOs är styrda av varelser från andra himlakroppar, medan endast 7 av 46 kvinnor är av den åsikten.

En annan intressant iakttagelse är att de flesta inte tar ställning i frågan; svarar "vet ej". Detta kan ju tas som ett uttryck för att inte vilja ta ställning i en fråga man inte är insatt i, men också att den attityd av blankt förnekande (p. g.a. att det som inte får finnas inte finns osv.), som varit allena rådande tidigare, kanske är på väg att försvinna.

Fråga 4: Notera att på det begränsade undersökningsmaterialet (71 personer) uppger sig *en* person ha varit med om en UFO-händelse.

Fråga 5: 16 personer misstänker myndigheterna för att förtiga information i UFO-frågan. Ett par dock med den reservationen att det skulle gälla USA, inte Sverige.

Boken OGES FUNDERINGAR

(offsettryckt, 56 sidor A5-format), nu utkommen, handlar om jordens och vårt planetsystems tillkomstsätt enligt gravitations- och rörelselagarna; förklarar Keplers tredje lag med nya häpnadsväckande upptäckter; visar förhållandet mellan attraktion (båghöjd) och omkrets; uppkomsten av retograda rörelser; tillkomsten av asteroider, kometer, månar m.m. m.m.

Kan rekommenderas till fysiker, matematiker, geologer och astronomer.

Boken erhålles mot insättande av kr 11:- på postgiro 39 06 26 - 0, Olof Gustafsson.

UFO OCKULTISM ESP

Engelskspråkig litteratur

700 titlar i lager varav 200 i pocket

Rekvirera våra boklistor!

OBS! Ny lista USA - 1800 titlar!

EDISTA POSTORDERBOKHANDEL

Box 4003, 180 10 ENEBYBERG

Besök gärna vårt lager efter överenskommelse per tfn 08-758 62 50.

"MÖRKA" TIDSÅLDRAR VAR OFTA BÄRARE AV HÖGTSTÅENDE KULTURER

Av Ing. Ivan Troëng

I DENNA ARTIKEL GER INGENJÖR IVAN TROENG UFO-INFORMATIONS LÄSARE MÖJLIGHET ATT KONCENTRERAT TA DEL AV DE INTRESSANTA HISTORISKA SYNPUNKTER, SOM KAN LÄGGAS PÅ FORNTIDA TEKNIK OCH HUR DENNA VERKAT INOM SVUNNA KULTURER. ARTIKELN ÄR ETT BROTTSTYCKE UR TROENG'S NYA BOK "HUR MÅNEN FÖDDES" SOM I SEPTEMBER UTGES PÅ ROBERT LARSSONS FÖRLAG (CA. PRIS 39:-).

Enligt de uppgifter som på olika sätt bevarats till våra dagar vet vi, att forntida högkulturer skilde sig från vår tids civilisation i flera väsentliga avseenden, och att de i dessa avseenden var mycket lika inbördes. Med viss rätt kan man i en beskrivning av vår egen kultur hävda, att den gör skäl för beteckningen *öppen kultur*. Därmed menar jag, att all kunskap som upptäckts i princip är tillgänglig för vem som helst. Detta var ingalunda fallet i de tertiära världsrikenas högkulturer och deras efterdyningar. Om dem bör man i stället ha klart för sig att de var *slutna kulturer*. Kunskap var tillgänglig för hela folket endast i begränsad omfattning, och den som ville gå vidare och studera ämnen som normalt var hemliga måste bli *initierad*. Han hade att avlägga högtidliga löften och måste befinnas värdig genom att klara vissa prov. Forntidens människor hade lärt sig en svår läxa, som vi ännu inte blivit klara med - att kunskap kan vara mycket farlig.

Nej - det är ett faktum, att många av de tidsåldrar i det förflutna som vi lärt oss att tänka på som "mörka" och primitiva även kunde vara bärare av en högtstående civilisation. Men de hade förnuft nog att hemlighålla kunskaper som kunde visa sig farliga. För tusen år sedan var

det en vetenskapsman i Kina (vi kunde också ha kallat honom alkemist) som skrev ned sina åsikter i detta avseende med följande ord:

"...Det vore en fruktansvärd synd att avslöja för militärerna din konsts hemligheter! Var försiktig! Låt inte ens en insekt finnas i rummet där du arbetar!"

Utvecklingens moraliska aspekter försummas

Det kan knappast förnekas att teknologin har en tendens att forma sina egna villkor och leva sitt eget liv. Om det kan påvisas, att en speciell anordning kan tillverkas tycks det också bli en nödvändighet att gå vidare och tillverka den. Vi ägnar föga tid åt att undersöka om anordningen i ett större sammanhang är bra eller önskvärd. Det enda vi intresserar oss för är om den är säljbar! Resultatet av denna attityd är, att vi i mycket liten omfattning planerar samhällets och kulturens utveckling.

Tyvärr har det blivit något av en truis, att människan i dag har blivit slav under sina maskiner, men det är också obestridligt att om vi kunde hejda oss ett ögonblick och verkligen undersöka frågan om vad som är det bästa alternativet, den bästa utvecklingsvägen så skulle

vi säkerligen kunna göra ett vettigt val bland de möjligheter som föreligger. Vi ägnar alldeles för litet uppmärksamhet åt utvecklingens sociala och moraliska aspekter och vi borde i första hand söka ett bättre system för att garantera individens fundamentala behov såsom mat och husrum. Detta system borde vara sådant att det syftade till att skapa en kultur som såg som sin främsta uppgift att stimulera utvecklingen - inte av maskiner och tekniska ting - utan av människan själv. I stället stöder vi ett system som gör människan till en andlig krympling.

Behöver vi alla våra maskiner?

Om vi studerar den tibetanska kulturen - den enda kvarlevan från de tertiära - finner vi stabilitet och harmoni som grundprinciper i samhället. För mycket länge sedan fanns det tekniska anordningar i överflöd men de togs mer och mer ur bruk. Det är ju också rimligt att fråga sig, varför man skulle fortsätta att använda en viss maskin om man finner att man lever lika bra utan den. Hög teknik, ansåg man, leder bara till habegär och missnöje. Vad vi nu måste ta itu med är att undersöka om vi verkligen behöver alla de maskiner vi omger oss med, och om de verkligen gör oss lyckligare. Jag är säker på att livet kunde bli mycket enklare och lättare men det betyder inte, att jag rekommenderar en återgång till ett mer primitivt stadium. Vad jag menar är att vi skulle utveckla vårt samhälle mot just den enkelhet som är tecknet på en god och lyckad konstruktion även hos ett samhällssystem. Vi måste söka oss bort från det moderna samhällets komplexitet mot ett enklare och mera harmoniskt sätt att leva.

Detta är givetvis något som inte kan ske med ens. Det är många läxor vi har att lära först.

Vi måste återfinna våra rötter!

I alla de gamla civilisationerna fanns ingen egentlig skillnad mellan religion och vetenskap. - Man sökte helt enkelt kunskap. Sanningen, var den än fanns, var målet. Den konstlade klyfta vi skapat mellan religion och vetenskap och våra försök att göra oss av med religionen var helt främmande för forntidens folk. Denna klyfta måste överbryggas, och ett av de medel som kan hjälpa oss med detta är ett grundligare studium av parapsykologi. Ett annat är accepterandet av en helt ny his-

torieuppfattning - den uppfattning av mänsklighetens historia som denna bok beskriver. Vi bör lägga bort att göra som många företrädare för modern vetenskap - hålla våra förfäder för ignoranter och fantaster. Det står skrivet att Du skall hedra Din fader och Din moder! Innan vi finner våra rötter i det förgångna kommer vi aldrig att bli i stånd att skapa oss en framtid - intill dess är vi dömda att leva på nollinjen mellan det förflutna och det tillkommande - ett liv som innebär, att lika fort som vi dyker upp på livets scen lika fort är vi borta och glömda.

Enligt vad jag funnit har en återgång från hög teknisk nivå i det förflutna skett på två olika sätt. Det ena är en medvetenhet om att hög teknisk nivå endast leder till materialism och egoistiskt habegär i stället för harmoni och lycka. Det andra sättet är mänsklighetens förgörelse genom världsomfattande katastrofer som blott lämnar få överlevande.

Civilisationen — vildens vändpunkt

I "The Lost Continent of Mu" har Churchward ett kapitel om hur civiliserade människor kan förvandlas till vildar:

"...Den ortodoxa teorin bland dagens vetenskapsmän är att människan utvecklades från ett apstadium till en vildes nivå och därifrån klättrade hon steg för steg till dess hon blev en civiliserad människa."

"Jag är inte ensam om åsikten att en vilde alltid är en spillra efter en försvunnen civilisation. Ingen kan hävda att vår civilisation är en produkt av utveckling från ett primitivt tillstånd utom den som intet vet om vildar och deras samhälle."

Baron von Humboldt skriver om de olyckliga skaror av indianer som han träffat utefter stränderna av Amazonfloden och Orinoco:

"Dessa är ingalunda råmaterialet till mänskligheten, inte heller är det från detta tillstånd vi rest oss. Nej - dessa stackars varelses är de sista degenererade kvarlevorna efter en döende ras som förfallit till detta tillstånd. Människan i naturtillståndet är en dömd varelse - dömd till döden."

"En vilde lämnad för sig själv utvecklas inte. Han har förfallit till den nivå där han lever och är fortfarande på väg nedåt. Det är endast när han kommer i kontakt med civilisationen som en vändning uppåt blir möjlig. En vilde, som kommer i kontakt med civilisationen, gör endera av dessa två: antingen tar han upp

civilisationen och reser sig, eller också tar han till sig intet utom civilisationens lastbarhet och lägger den till sin egen, så att han faller ännu djupare och blir än mer brutaliserad. Han är då dömd att förgås."

Många forskare ense i sin historiesyn

Churchward menar, att det var två ting som störtat människor i förvildning. Det första var bergens resning och det andra var de upprepade "syndafloder" som dränkte nästan hela mänskligheten. Om de överlevande skriver han följande:

"...Dessa överlevande kunde inte återvända till slättlandet, ty där var allt förstört. Man hade ingenting att äta, och hungern blev så stor, att de började äta varandra och på det viset kom, genom en av de två geologiska omvälvningarna, kanibalismen till jorden. På vissa ställen hände det när bergen reste sig, att stora slätter också höjdes mot skyn tillsammans med bergen och på dessa slätter levde människor som en gång åtnjutit en högkulturs alla bekvämligheter. Med tiden förlorade de alla kunskaper i konsterna och vetenskapen. De blev vildar och levde som sådana."

Denna av Churchward företrädde historiesyn delas av många andra historiska forskare som verkligen lagt sig vinn om att tränga bakåt och finna sanningen om människans historia i en fjärran forntid. Vi finner stöd för samma uppfattning hos Lobsang Rampa som jag tidigare i denna bok citerat. Vi finner samma åsikt hos Harold T Wilkins, Marcel Homet, Pauwel och Bergier m.fl. - I denna lista får vi inte heller glömma Henry Kjellson (Forntidens teknik och Försvunnen teknik - Nybloms 1956 samt 1961).

Berättar sfinxen om Cheopspyramidens ålder?

För att ta upp en tankegång som bl.a. Kjellson gjort sig till tolk för skall vi diskutera några av forntidens stora byggnadsverk. Vi vet, att de är tusentals år gamla men av vem och varför de byggdes är i stort sett höljt i dunkel. Det främsta av dessa byggnadsverk är den stora pyramiden vid Gize. Den brukar kallas Cheops pyramid men när Cheops levde c:a 2800 f. Kr. var pyramiden säkerligen redan omkring 8000 år.

Kjellson har diskuterat olika synpunkter på den stora pyramidens ålder. Den intressantaste av hans tankegångar är att sfinxen kanske är byggd för att säga oss när pyramiden byggdes. Sfinxen är en

enorm staty 70 m lång och mer än 20 m hög. Den föreställer ett liggande lejon med en kvinnas huvud. På astronomiskt språk betyder det, att den symboliserar två tecken i djurkretsen Jungfrun och Lejonet. Dessa stjärnbilder ligger intill varandra och den tid statyn kan symbolisera är c:a 10 200 f.Kr. då jorden passerade från Jungfruns tecken till Lejonets.

Atlantis- och Mukakatastroferna tippade jordaxeln

Kjellson har också fäst vår uppmärksamhet vid två avbildningar av djurkretsen i Denderatemplet i Egypten. Detta tempel, som snarare borde kallas museum, har ett flertal rum fulla av konstverk och avbildningar av händelser och tekniska ting som var nästan bortglömda när de blev avbildade och beskrivna på väggarna i detta tempel. Den ena av dessa zodiaker - den raka - visar en orm mellan Jungfruns tecken och Lejonets. Denna orm biter sig nästan i stjärten, och den är innesluten i en ram som för att understryka den omständigheten, att det inte är fråga om något tecken i djurkretsen. Vi känner väl till att för forntida folk representerades vatten just av en orm med vågformad kropp. Kjellson antar att just den här ormen är ingenting annat än vår gamle vän Midgårdssormen. - Det ger oss en datering på månens uppkomst och den första stora floden.

Det finns också en cirkulär avbildning av djurkretsen. Även här finns vissa antydningar till den stora förändringen vid tiden mellan Jungfruns och Lejonets tecken. Först ser vi, att Lejonet står i något som liknar en båt. Var lejonets tid en period när det var nödvändigt att ha en båt - eller en ark - för att överleva! - Vi finner alldeles bakom lejonet en diffus bild av en mänsklig varelse. För mig ser det ut som en ande - kanske en symbol för de människors själar som dränktes när nästan hela mänskligheten utplånades. Denna cirkulära zodiak är också intressant ur en annan synpunkt. Den innehåller i själva verket två olika zodiaker med nordpolen förskjuten c:a 26°. Vi kan säkerligen ansluta oss till åsikten, att detta innebär att den katastrof som dränkte Atlantis och slog loss Mu ur Stilla Havsområdet också tippade jordaxeln till en vinkel av c:a 26° från ekliptikan. Det är denna lutning som orsakar årstidernas växlingar.

Ormtecknet finns också i den s.k. "Egyptiska dödsboken" - den gamla bok som huvudsakligen behandlar Mu och dess undergång.

FINSPÅNGSRAPPORTEN

—en kritisk granskning

PÅ KVÄLLEN DEN 22 MARS 1967 GJORDE TVÅ KVINNOR I FINSPÅNG NÄROBSERVATIONER AV UFO:S SOM SVÄVADE PÅ LÅG HÖJD ÖVER KÖPINGEN. KRIMINALPOLISEN I NORRKÖPING KOPPLADES IN PÅ FALLEN OCH EFTER DERAS UTREDNING VAR DET FÖRSTA OBJEKTET EN VÄDERLEKSBALLONG SOM AV KRAFTIGA VINDAR FÖRTS IN ÖVER SVERIGE FRÅN NORGE OCH DET ANDRA ETT MINDRE SKOLFLYGPLAN FRÅN F 11 I NYKÖPING. KRIMINALPOLISEN I NORRKÖPING SKICKADE DENNA FINA FÖRKLARING TILL FÖRSVARSTABEN I STOCKHOLM OCH DÄRMED ANSÅG MAN ATT ALLT VAR KLART. J.O:S EGEN OMFATTANDE UTREDNING VISAR EMELLERTID ATT KRIMINALPOLISEN I NORRKÖPING HAR BEGÅTT FLERA FEL OCH ATT DE STÖDJER SIG PÅ OKONTROLLERADE UPPGIFTER. VIDARE HAR J.O. DRAGIT DEN SLUTSATSEN ATT OBJEKTEN FORTFARANDE MÅSTE BETECKNAS SOM OIDENTIFIERADE!

Onsdagen den 22 mars 1967, strax före klockan 17.00, var fru *Greta Palm* från Finspång på väg hem från en granne. Det var klart väder vid den aktuella tidpunkten, uppehåll, solsken och vindstilla med endast några spridda moln på himlen.

Cirka 50 meter från fru Palms bostad korsas vägen av en järnväg. Det var när hon passerade den som hon kände en underlig värmevåg och ett lätt vinddrag. Samtidigt uppfattade hon ett lätt susande ljud. Det lät inte som ett motorljud, utan som ett monotont, inte särskilt starkt sus.

Fru Palm tittade upp mot skyn och såg då hur ett underligt föremål svävade rakt över hennes hus. Föremålet stod alldeles stilla i skyn på cirka 25 meters höjd.

Fru Palm berättar:

- Det var ett märkligt föremål. Jag uppskattar dess storlek till cirka 5 meter i diameter, och det var något ovalt till formen. Ovansidan på föremålet såg jag inte men däremot undersidan, och den hade formen av en skål. Färgen på föremålet var grå.

Fru Palm sprang ner mot sin bostad, och när hon hade kommit in på tomten började föremålet röra sig.

10 meter över den cirka 15 meter höga granen svävade det märkliga föremålet som fru Greta Palm observerade när hon stod på gårdsplanen till sin bostad.

Hon fortsätter:

- Hela undersidan på föremålet var refflad, närmast liknande korrugerad plåt. På fyra ställen i refflingen fanns ljuspunkter, de liknade backljuslamporna på en bil, både till ljusstyrka och storlek.

När fru Palm kom fram till en båtbygga som ligger vid sjön Dovern, mot vilken tomten gränsar, såg hon hur föremålet steg snett uppåt och rakt söderut under till synes ökad hastighet.

Hon följde föremålet med blicken tills det försvann och uppger, att hon under den tiden fortfarande såg ljusen under det. Föremålet steg hela tiden högre och högre tills det var utom synhåll.

Fru Palm uppger att hela observations-tiden var ungefär 3-4 minuter.

Norrköpingspolisen kopplades in på fallet

Eftersom fru Palm gärna ville ha en ordentlig förklaring till vad hon sett, kontaktade hon kriminalpolisen i Norrköping för att de skulle göra en ingående undersökning.

Tisdagen den 4 april 1967, anlände kriminalassistent P.E. Thelin och hans kollega K. Nyqvist till Finsspång för att på ort och ställe höra fru Palms version av händelseförloppet.

Ur polisrapporten:

"När föremålet började röra på sig, hördes icke något ökande ljud. Icke heller ökade susandet i styrka. Det företog

"När jag kom fram till båtbyggan i sjön Dovern, såg jag hur föremålet steg snett uppåt och rakt söderut under ökad hastighet", berättade fru Palm.

icke roterande rörelser, inga svängningar eller sidorörelser och icke heller kunde hon iaktta att något rörde sig på föremålet. Hon såg ingen rök och kände icke heller någon lukt, bara ett lätt värmedrag."

Redan på detta tidiga stadium av undersökningen måste kriminalpolisen ha dragit slutsatsen att det inte kunde ha rört sig om ett bemannat föremål av känd typ; och eftersom man förnekar existensen av UFOs, måste man ha enats om att benämna föremålet som en utländsk väderleksballong på drift! Ballongförklaringen är inte något nytt, och vad myndigheterna vet är, att den i 9 fall av 10 accepteras av massmedia, som inte har tid eller vilja att granska de många UFO-fallen vidare.

Polisrapporten fortsätter:

"Fru Greta Palm har aldrig sett något liknande tidigare, och hon kunde icke bilda sig någon uppfattning om vad det var, när hon först fick se det. Hon förklarade, att hon är väl förtrogen med hur reaflygplan både ser ut och hur de "låter", då det ibland flygs rätt mycket över området där hon bor. Hon säger bestämt, att det icke var något flygplan eller annan känd farkost."

Ännu en farkost observerades vid Finsspång

Samma kväll som fru Greta Palm gjorde sin iakttagelse vid sjön Dovern, observerade en annan kvinna från Finsspång ytter-

ligare ett oidentifierat objekt i skyn.

I Norrköpingspolisens rapport till försvarsstaben i Stockholm uppges att den observationen gjordes mellan kl. 18.15 och 18.30 på kvällen den 22 mars 1967.

Men vid min intervju med kvinnan uppgav hon, att Norrköpingspolisen missuppfattat tiden. Hon såg det mystiska föremålet redan mellan kl. 16.00 och 16.30. Vilket betyder en tidsskillnad på mellan en och en halv till två timmar! Och tidsskillnaden är, som läsaren snart får se, av mycket stor betydelse.

Kvinnan, fru *Greta Haglund*, färdades på cykel på väg från Finspång till sitt hem i Sundet, som ligger cirka 2 kilometer från köpingen.

Klockan var mellan 16.00 - 16.30 då fru Haglund kom fram till en vägkorsning som ligger omkring 500 meter väster om hennes bostad i Sundet.

Fru Haglund berättar:

- Jag hade cyklat förbi vägkorsningen då jag plötsligt hörde ett fräsande ljud som från en fyrverkeriraket, kanske var det något starkare. Samtidigt kände jag hur luften blev tung och tryckande och svår att andas, och då blev jag rädd och undrade vad som höll på att hända. Jag tittade uppåt till vänster och fick då se ett ovalt, avlångt föremål, som kom farande på omkring 25 meters höjd.

- Föremålet var flammigt orangefärgat och något gult till färgen. Efter sig hade det en eldfärgad utstrålning, som jag närmast liknar vid en skarp svetslåga.

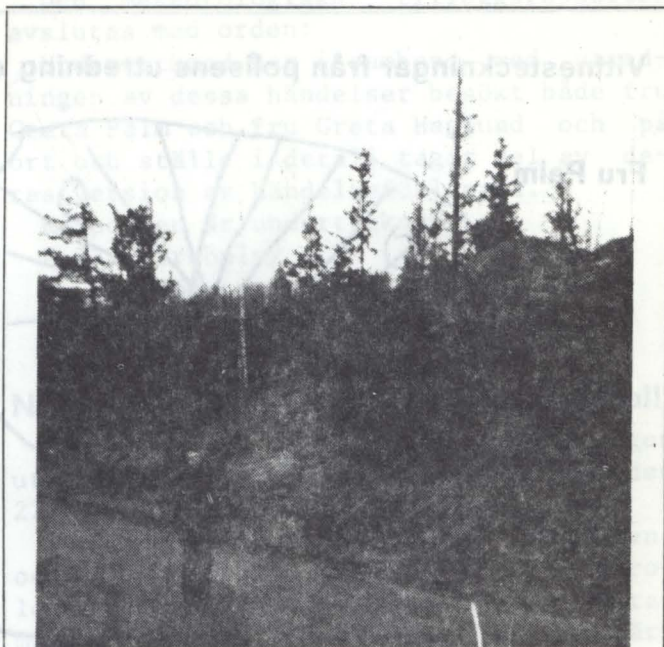
På frågan hur stort föremålet var säger fru Haglund att hon tror, att det var mellan en och en och en halv meter i diameter.

Hon fortsätter:

- Föremålet dök upp i östlig riktning och fortsatte, då det passerade mig, mot väst. När det passerade mig lade jag ifrån mig cykeln och sprang tillbaka cirka 20 meter för att se vart det skulle ta vägen.

- Jag kunde sedan se hur föremålet dök ner mot marken omkring 50 meter framför ett berg, girade framför det och försvann i nordlig riktning ut över sjön Dovertun utan synhåll för mig.

På frågan hur föremålet betedde sig då det dök mot marken, uppgav fru Haglund att det stannade upp för någon sekund innan det "snabbt sänkte sig eller dök", och sedan återtog sin raka kurs tills det var cirka 50 meter ifrån ett uppskattningsvis 12 meter högt berg, där det "vek av eller gjorde en skarp gir" mot norr och flög ut över sjön Dovertun, varpå det försvann utan synhåll.

"Här kom jag cyklande då jag fick se ett ovalt föremål som kom farande i skyn på bara cirka 25 meters höjd", berättade fru Greta Haglund.

Fru Haglund påpekar också att det inte började skymma vid observationstillfället, som felaktigt angivits i Norrköpingspolisens rapport.

- Solen var uppe, säger fru Haglund. Och vädret var klart, endast spridda moln syntes på himlen.

På frågan vad det mystiska föremålet kunde ha varit, svarade fru Haglund, att hon inte trodde på flygplansteorin, vilken framfördes av såväl de två kriminalpoliserna från Norrköping som den meteorolog från F 13 i Norrköping, som efter händelsen besökte henne.

- Vi både hör och ser flygplan som flyger över det här området, fortsätter fru Haglund. Det här föremålet gick stundtals mycket snabbare än jetplanen och det är inte ens jämförbart med ett sådant. När jag först fick se det blev jag ganska rädd, men sedan övergick rädslan i intresse och nyfikenhet på vad det kunde vara. Vad jag tror att det var? Ja, det vill jag inte säga något om, men inte var det något känt föremål, det är jag helt säker på!

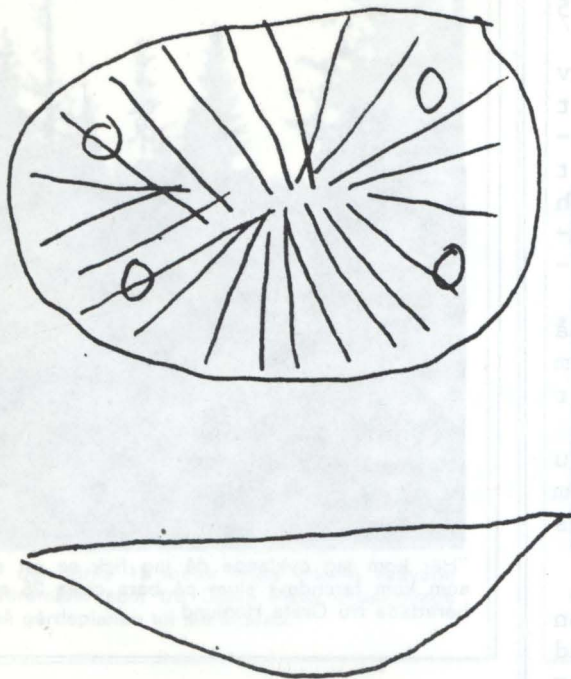
Fru Greta Haglund är osäker på hur lång tid hon såg det oidentifierade objektet, men säger att det måste ha varit i minst en och en halv minut.

Ett utdrag ur den perfekta polisrapporten

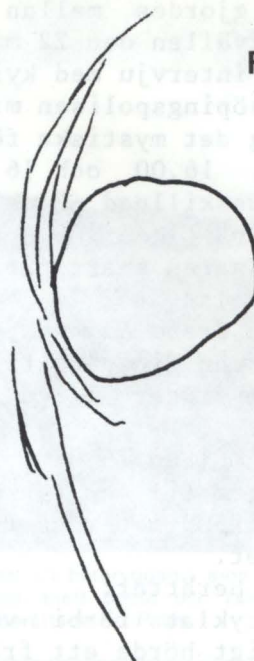
Även fru Greta Haglund förhöordes av de båda kriminalassistenterna från polisen i Norrköping.

Vitnesteckningar från polisens utredning den 4.4 1967.

Fru Palm

Fru Haglund

Ur polisrapporten:

"Det började skymma vid tillfället, och då hon såg föremålet endast någon kort stund, kan hon ha misstagit sig på både avstånd och storlek.

Fru Greta Haglund har ingen uppfattning om vad det kunde ha varit, i varje fall var det inget flygplan.

Hon har icke talat med fru Palm vid något tillfälle efter händelsen."

Tilläggsutredning av meteorologen vid F 13

Ur polisrapporten:

"Med anledning av de rapporterade iakttagelserna av okända flygande föremål vid Sundet, Finspång kl. 17.00-18.30 den 22 mars 1967 har följande framkommit vid en utredning som utförts vid avdelning 2, F 13:

Vädret var den aktuella tiden nästan klart med 1-3/8 cumulusmoln (molnbas cirka 1.500 meter) och mycket god sikt (över 75 kilometer).

Det blåste rätt starkt, (kl. 17.00: m/s, kl. 18.00: 12 m/s, kl. 19.00: 9 m/s enligt avläsningarna vid F 13, och ungefär samma vind bör ha rått i Finspångsområdet).

Höjdvinden var också mycket kraftig, medelvind för höjdsiktet 0,5 - 20 kilometer ungefär 290 grader och 40 m/s.

Det är relativt vanligt att det vid dylika iakttagelser rör sig om radiosond- eller radarvindmättningsballonger. Sådana

ballonger sänds upp vid mätplatser kl. 01.00 och 13.00 dagligen. De är vätfgasfyllda, cirka 2 meter i diameter och stiger normalt under 1,5 - 2 timmar upp till cirka 30 kilometers höjd där de spricker för att sedan falla till marken.

Mätinstrument och radarreflektorer hänger några meter under ballongen.

Ballongen utvidgar sig med höjden och är redan på 10 kilometers höjd ungefär 4 gånger så stor som vid marken.

Det har hänt att det blivit något mindre hål i ballongen som medfört, att den efter att ha kommit upp på hög höjd börjat sjunka. Sedan den åter kommit ned på låg höjd kan den ha tätats därför att den blivit mindre och därefter fortsatt i stort sett horisontellt.

Det har sannolikt varit fråga om ett dylikt fall vid iakttagelsen den 22 mars 1967 kl. 17.00 i Sundet, Finspång.

Ballongen med vidhängande lina har drivits med vinden på låg höjd (storleksordningen 50 meter över terrängen) och av den nedåtgående vind (nersvep), som vid detta tillfälle måste ha rått på aktuell plats (vid familjen Palms villa), tryckts nedåt. Härvid har linan för en stund fastnat i den höga gran, som står cirka 5 meter väster om huset.

Då fru Palm närmade sig huset, lossade linan från granen och ballongen fortsatte med vinden i östsydostlig riktning och ut över sjön Dovren. På östra sidan av sjön, där terrängen höjer sig, har ballongen

åter stigit på grund av där rådande upp-
vind.

Ovan framförda förklaring till den rap-
porterade iakttagelsen har meddelats fru
Palm, som anser att den kan vara riktig.

De iakttagna ljusen kan ha uppstått ge-
nom solreflexer i ballongen eller eventu-
ellt medföljande instrument.

Om det var en radiosondballong kan den
ha släppts upp i Gardermoen eller Sola i
Norge kl. 13.00 den 22 mars.

Radiosonderingar hade även gjorts kl.
13.00 vid F 6 i Karlsborg och på Torslan-
da vid Göteborg. Ballongerna från dessa
platser har emellertid under rådande
vindförhållanden passerat 5 - 10 mil sö-
der om Finspång.

Radarvindmätningar görs dessutom ibland
vid Bofors skjutfält, men den 22 mars ha-
de man inte gjort någon mätning, däremot
flera den 21 mars.

UFO påstods vara ett gult skolflygplan!

Den meteorologiska tilläggsrapporten
fortsätter:

Den andra rapporterade iakttagelsen i
Sundet den 22 mars gjordes omkring kl.
18.15 av fru Greta Haglund, som befann
sig cirka 100 meter från fru Palms villa,
men den kan inte ha något samband med den
som gjordes kl. 17.00 av fru Greta Palm.

Fru Haglund hade, enligt egen uppgift,
först då hon läst tidningsartikeln om det
mystiska föremålet erinrat sig, att även
hon sett ett underligt lysande föremål
den 22 mars.

Hennes iakttagelse, som skedde sedan
solen gått ned (solnedgång den 22 mars
kl. 18.09, skymningen slut kl. 18.51),
måste ha varit ett flygplan, som ännu be-
lysts av den under horisonten stående so-
len. Vid dylika tillfällen kan starka
ljuseffekter uppstå.

En undersökning har gett vid handen,
att ett flygplan av typ Sk 50 SAAB Safir
startat kl. 18.00 från F 11 i Nyköping
och flugit på 200 meters höjd mot norra
Vättern och passerat Finspång ungefär vid
tidpunkten för fru Haglunds iakttagelse.

Flygplanet som är gult, hade vid till-
fället strålkastare och lanternor tända.

Fru Haglund anser det inte för helt
osannolikt, att det kan ha varit detta
som hon sett.

Samma kväll fällde F 11 lysbomber på
norra Vättern. Den första fälldes kl.
19.21 och ljuset kunde iakttagas både vid
F 13 och F 11. Dessa lysbomber har på
grund av tidsskillnaderna dock knappast
något samband med ovan relaterade händel-
ser och iakttagelser."

Den meteorologiska tilläggsrapporten
avslutas med orden:

Undertecknad har i samband med utred-
ningen av dessa händelser besökt både fru
Greta Palm och fru Greta Haglund och på
ort och ställe i detalj tagit del av de-
ras version av händelseförloppet.

Rapporten är undertecknad:

F 13 Norrköping

K. Edström

Meteorolog

Norrköpingspolisens utredning en skandal!

Jag anser att Norrköpingpolisens egen
utredning av händelserna i Finspång den
22 mars 1967 är en skandal!

Utredningen kan vid första anblicken,
och speciellt med tanke på F 13-meteoro-
logens detaljrika inlägg, te sig fakta-
mässigt riktig. Men granskar man den när-
mare i sakuppgifterna, talar med vittnena
och beger sig till platserna för de olika
händelseförloppen, som jag har gjort, då
finner man att rapporten inte längre
överensstämmer med sanningen på flera
viktiga punkter!

På goda grunder och med tidigare dålig
erfarenheter från myndigheternas agerande
i sådana här fall anser jag, att Norrkö-
pingspolisens rapport endast har tillkom-
mit för att ännu en observation av UFOs
skall kunna visas upp som varande något
helt naturligt.

Sedan nämnda rapport legat hos för-
svarsstabens säkerhetsavdelning, dit den
sändes, har någon textat följande krume-
lurer i kanten på sidan 1:

"Trevligt att för en gångs skull få se
en ordentlig utredning och en vettig för-
klaring"...

Vad skrivaren av dessa rader betecknar
som en ordentlig utredning är ett medve-
tet falsarium, och så länge myndigheterna
envist håller fast vid sin inställning
att UFOs inte existerar, kommer vi att få
dras med utredningar, som är ett slag i
ansiktet på den seriösa UFO-forskningen!

Hårda ord?

Begrunda då följande:

1. FRU GRETA PALMS OBSERVATION DEN 22 MARS 1967 KLOCKAN 17.00 I FINSPÅNG

Det är ytterst osannolikt att en radio-
sond- eller en radarvindmättningsballong
av något slag skulle kunna orsaka något
av följande, som fru Palm har uppgett:

1) En underlig värmevåg

2) Ett lätt vinddrag

3) Ett monotont ljud

Vidare, finns det någon svensk eller
utländsk ballongtyp som har refflad un-

dersida, med fyra ljuspunkter som liknar backljuslampor både till ljusstyrka och storlek?

I maj i år besökte jag Försvarets Forskningsanstalt i Stockholm och passade då på att ställa den frågan till övering. Tage Eriksson, som officiellt är den person på FOA som har hand om inkomna UFO-rapporter.

När herr Eriksson erinrat sig fallet i Finspång 1967, svarade han:

- Nej, inte vad jag känner till. Men nu behöver föremålets undersida inte ha varit refflad som beskrivits, den kan i stället ha varit undersidan av en veckad ballong, som luft tillfälligt gått ur, och de ljus som fru Palm uppger sig ha sett kan ha varit solreflexer.

Men på min fråga till fru Palm om föremålet verkade vara metalliskt eller om det kunde tänkas vara av annat material, som t.ex. gummi som ballonger är gjorda av, svarade hon mycket bestämt att föremålet föreföll att vara metalliskt och solitt!

Meteorologen vid F 13 i Norrköping, herr K. Edström, skriver i sin tilläggsrapport att den förmodade ballongen, med vidhängande lina, kan ha fastnat i den höga gran som är belägen cirka 5 meter väster om fru Palms bostad.

Men fru Palm är helt säker på att hon inte såg någon vidhängande lina under föremålet.

Hon säger:

- Föremålet stod absolut stilla i någon minut, det svävade på cirka 10 meters höjd över den 15 meter höga granen. Och eftersom jag såg föremålet mycket tydligt kan jag säga med säkerhet, att det inte hade någon lina hängande under sig.

Fru Palm uppger vidare att det blåste ganska starkt vid observationstillfället, men att föremålet trots detta stod alldeles stilla!

Vilken ballongtyp skulle klara av att stå absolut stilla i 14 m/s, som enligt meteorolog K. Edström troligen blåste i området vid den tidpunkten?

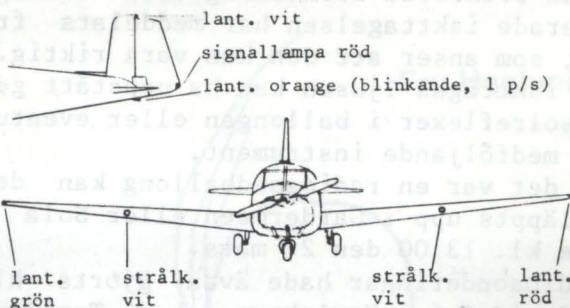
Meteorologen skriver vidare:

"Om det var en radiosondballong kan den ha släppts upp i Gardermoen eller Sola i Norge kl. 13.00 den 22 mars."

Avståndet Gardermoen - Finspång är cirka 32 mil fågelvägen. Om man sedan förutsätter att det blåste 40 m/s längs hela sträckan, innebär det att ballongen fått en flygtid på 2 timmar och 7 minuter.

Orimligt? Nej, inte alls. Och avståndet Sola - Finspång, som är cirka 67 mil, skulle ytterligare kunna stärka ballongteorin.

Flp Sk 50 SAAB Safir

Strålkastare: 2 st. 100w (kan tändas var för sig)

Vinglanternor: 2 st. 20w

Stjärtlanternor: 3 st. 5w

Men jag anser att ballongteorin är synnerligen osannolik, och med stöd av det vederhäftiga intryck jag fått av fru Palm anser jag, att det föremål hon observerade den 22 mars 1967, kl. 17.00 över Finspång, fortfarande måste betraktas som oidentifierat - med all säkerhet ett UFO!

2. FRU GRETA HAGLUNDS OBSERVATION DEN 22 MARS 1967 KLOCKAN 16.00 -16.30 I FINSPÅNG

Meteorologen vid F 13 i Norrköping skriver:

"Den andra rapporterade iakttagelsen i Sundet den 22 mars 1967 gjordes omkring kl. 18.15 av fru Greta Haglund"...

Vilket är felaktigt!

Fru Haglund uppgav vid mitt besök hos henne, att Norrköpingsmeteorologen missuppfattat observationstiden.

Hon såg inte UFO:t kl. 18.15, utan redan mellan kl. 16.00 - 16.30.

Och på grund av den missuppfattningen faller meteorolog Edströms uppgift, att det fru Haglund sett skulle ha varit ett skolflygplan från F 11 i Nyköping av typ Sk 50 SAAB Safir.

Men även om herr Edström inte missuppfattat tiden, hade flygplansförklaringen varit om möjligt ännu sämre än den framförda ballongteorin!

Herr Edström skrev i sin tillägsrapport:

"En undersökning har gett vid handen att ett flygplan av typ Sk 50 SAAB Safir startat kl. 18.00 från F 11 i Nyköping och flugit på 200 meters höjd mot norra Vättern och passerat Finspång ungefär vid tidpunkten för fru Haglunds iakttagelse. Flygplanet som är gult, hade vid tillfället strålkastare och lanternor tända."

Hade observationstiden stämt skulle fru Haglund alltså ha sett fel på ett flyg-

plan som är 7,85 meter långt och har en spännvidd på 10,6 meter!

Och inte nog med detta, ett flygplan av typ Sk 50 SAAB Safir är också utrustat med följande:

1) Längst ut på vingspetsen finns två lanternor, den ena röd, den andra grön, och dessa lyser med en ljusstyrka på 20 watt.

2) På stjärten finns tre lanternor, den första sitter på toppen av stjärten, den andra längst ut på den bakre kanten nedanför stjärten och den tredje på den utskjutande kanten nedanför stjärten. Dessa lanternor lyser med en ljusstyrka på 5 watt.

3) I mitten på halva vingen sitter en strålkastare på var sida om flygplanskroppen. Strålkastarna går under benämningen GEP4591, har 100 watt i ljusstyrka och manövreras med knappar från kabinen, så att de kan kopplas på samtidigt eller var och en för sig.

Fru Haglund säger:

- Jag skulle inte ha kunnat undgå att se om föremålet varit utrustat med de lanternor ni beskriver, och så stämmer väl inte tiden heller?

Nej, tiden stämmer inte, och frågan är om en Sk-50 SAAB Safir över huvud taget startade från F 11 i Nyköping kl. 18.00 den 22 mars 1967!

Flygplansförklaringen måste ha varit utredarnas sista utväg, eftersom inte ens främmande makters förmodade väderleksballonger kan kretsa runt i ett och samma område någon längre tid.

Misstänksam av naturen beslöt jag att kontrollera uppgiften om att en Sk 50 SAAB Safir skulle ha startat från F 11 den angivna dagen. Jag skrev därför ett brev till flottiljchefen för F 11.

I ett brev av den 19 mars 1973 svarade han:

"Någon möjlighet att forska närmare i detta finns inte eftersom färdplaner för flygning (PLN) arkiveras endast i fem år. Det förefaller osannolikt att någon förväxling mellan Sk 50 och annat föremål kunnat ske. Dels är det fortfarande ljust vid denna tidpunkt, och dels borde motorbullret från Sk 50 på låg höjd ha uppfattats. Ljudet borde till och med ha hörts före flygplanet observerades. Och dels är Sk 50:s strålkastare (2 st) framåtriktade och kan således inte ha riktats mot marken utan att flygplanet dyker, något som är osannolikt på låg höjd."

Brevet är undertecknat:

B. Eriksson
Flottiljchef F 11
Nyköping

Polisutredningen — ett slarvigt falsarium

Fru Haglund påpekar också att meteorologen misstagit sig på ytterligare tre viktiga punkter i sin tilläggsutredning.

1) I sin rapport skriver han att fru Haglund såg UFO:t cirka 100 meter från bostaden.

- Avståndet var omkring 500 meter, för på det avståndet ligger det berg där jag såg föremålet gira av mot norr, säger fru Haglund och tillägger, att varken föremålets kursändring eller höjdändring finns med i meteorologens annars så utförliga rapport.

Men dessa uppgifter var kanske för obekväma eller osannolika för att stämma in på flygplansteorin?

2) Meteorologen skriver också:

"Efter föremålet var det en ljusstråle. Hon liknade den vid den vita strimma, som blir i luften efter ett reaflygplan på hög höjd."

- Någon sådan strimma såg jag aldrig, säger fru Haglund. Jag beskrev den som en eldfärgad utstrålning, något som påminde om en svetslåga. Liknande den efter ett flygplan var den inte!

3) I rapporten skriver han också att han delgivit fru Haglund flygplansförklaringen, och påstår sedan att hon ansett, att det inte var helt osannolikt att det föremål hon såg kunde ha varit det flygplan som omnämns.

- Jag frågade honom vad det kunde ha varit som jag såg, och då svarade han att han uppriktigt sagt inte hade någon som helst förklaring att lämna mig. Vi talade inte om flygplan alls vid detta tillfälle!

Med stöd av de nya uppgifterna som framkommit, dels av fru Greta Haglund och dels av flottiljchefen vid F 11 i Nyköping, anser jag att det föremål som fru Greta Haglund observerade den 22 mars 1967 i Sundet, Finspång, var ett UFO!

Källor:

Norrköpingspolisens rapport om fallet, tilläggsrapport av meteorologen vid F 13 i Norrköping.

Brev från flottiljchefen för F 11 Nyköping.

Fältundersökning och personligt samtal med fru Greta Haglund.

Telefonintervju med fru Greta Palm.

TVÅ SKRÄMMANDE ENLEVERINGAR

Bil på luftfärd från Argentina till Mexiko

Matros lyftes av ljusstråle upp till UFO

Fallet Vidal innehåller så många sällsamma detaljer, att man självfallet kan tillåta sig läsa om det med vissa tvivel. Ändå påstås det ha varit föremål för allvarliga utredningar såväl av argentinska regeringen som av argentinska statens rymdforskningsavdelning.

Som sagt - händelsen äger så många osannolika drag, att den snarast verkar vara en produkt av en science fiction-författares alltför livliga fantasi. Men ibland överträffar ju verkligheten dikten!

Vad som här skall berättas inträffade i mars 1968 men blev känt först ett par månader senare genom att någon (okänd) avslöjade fakta i saken.

Vidal - huvudpersonen i dramat - bär ett fingerat namn av hänsyn till familj och släktingar. Han tillhörde en landsortsfamilj ur de högre sociala skikten.

Familjen Vidal var bosatt i Chascomús, Argentina. En dag blev familjemedlemmarna inbjudna att tillsammans med några vänner, makarna Filipelli, gästa en familj i staden Maipú, belägen ett 50-tal kilometer från Chascomús. Ingenting uppseendeväckande hände vid avfärden till Maipú. Filipelli och Vidal samtalande hjärtligt med varandra om all dagliga ting och följdes alltså åt till Maipú. Efter att ha tillbringat kvällen tillsammans tog de avsked av varandra - denna gång för att aldrig mer träffas!

Vidals försvann spårlöst...

Filipellis startade återfärden först men avtalade dessförinnan, att de skulle träffas hos Vidals på en kopp kaffe vid återkomsten till Chascomús. Så snart Filipellis kommit fram till byn inväntade de vännerna Vidal, men tiden gick och ingen kom. De blev då mycket oroliga och återvände till Maipú för att spana efter dem längs vägen. En trafikolycka kunde ju ha inträffat! Men inte ett spår efter de försvunna! Filipellis vände sig då till polisen, som utan dröjsmål började efterspaningar. Allt var dock förgäves. Vidals var borta.

48 timmar senare fick herr Filipelli ett ilsamtal från Mexico City, som ligger 700 svenska mil från Chascomús, och till sin häpnad fick Filipelli nu höra vännen Vidal tala till sig i andra ändan av tråden. Filipelli trodde naturligtvis att någon ville skämta med honom, men så förhöll det sig ej. Vidal befann sig verkligen i den mexikanska huvudstaden. Han förklarade för vännen, att han skulle återvända följande dag med ett argentinskt plan. Resan tillbaka gick utan intermezzon och Vidal avgav vid hemkomsten följande rapport:

Dimtunnel "slukade" bilen

- Vi återvände hem från Maipú på väg nr 2 och startade ganska långt efter Filipellis. Vi höll normal fart, då vi plötsligt kom in i en dimbank, som steg upp ett par meter över vägkanten. Dimman tog formen av en tunnel, och det verkade som

om den skulle hejda vår bil, en Peugeot 404. Det var som om en främmande kraft utförde någon manöver för att hålla fast bilens bakre del.

Bilen började hacka och skumpa fram på vägen, tills den kröp fram mycket långsamt. Vi, min hustru och jag, befann oss i ett tranceartat tillstånd under denna del av händelseförloppet. Efter några sekunder övergick dåsigheten i djup sömn. När vi vaknade var det ljusan dag och vi befann oss mitt på en väg i en främmande trakt.

Området var ödsligt och ogästvänligt. När de såg på klockan, konstaterade markarna bestört att 48 timmar förflutit.

Herr Vidal klev ur bilen och fann att lackeringen på fordonet - i synnerhet på taket - hade försvunnit precis som om en blåslampa bränt bort färgen på denna del av bilen.

I Mexico — 700 mil från Chascomús

Plötsligt kom en man gående emot dem. Han var underligt klädd i en toppig sombrero och i övrigt iförd en lantmans enkla mundering. Vidal gick honom till mötes och frågade var de befann sig och vilken väg de skulle ta för att komma tillbaka till Chascomús. Han blev ytterligt förvirrad över att höra främlingen svara på en spanska med omisskännlig mexikansk accent. Mexikanaren svarade att han inte kände till ortsnamnet Chascomús och att de nu befann sig strax utanför Mexico City.

Fru Vidal fick ett nervsammanbrott, då hon hörde detta. Mexikanaren hjälpte dem att ta sig in till huvudstaden, där de avgav rapport hos polisen. Denna i sin tur informerade argentinska ambassaden om vad som hänt.

Det förefaller vara ett faktum, att 48 timmar av makarna Vidals liv är helt utplånade ur deras medvetande och att de försänkts i medvetslöst tillstånd av någon utifrån verkande, främmande kraft. Ingen mänsklig varelse skulle kunna tillbringa så lång tid utan att exempelvis tillfredsställa vissa behov, som hänger samman med den mänskliga organismen.

Fru Vidal som fått en svår nervkollaps fördes till sjukhus, där hon senare avled. Maken röntes samma öde ett år senare. Vad bilen beträffar påstås det att amerikanska underrättelsetjänsten lyckats lägga beslag på den för att analysera skadorna. Men ingen vet något om resultatet!

(Källa: *Exo, Argentina. Övers. från spanskan av Olle Öhman*)

**«Jag blev bortförd
av en flygande
diskus»
Matros
på fantastisk
resa mellan jord
och oändlighet**

- Jag har varit ombord på ett flygande tefat under ca 50 timmar, berättar matrosen Mario Monteiro da Silva. Jag drogs upp i luften av en ljusstråle. Jag befann mig akterskepps på tankern "Amapa", då detta fantastiska hände. Ombord på det flygande tefatet blev jag mottagen av en främmande varelse, medan flera andra iakttog mig.

Efter många års tystnad har nu da Silva beslutat sig för att överlämna sin hemlighet åt offentligheten. Kaptenen, som var vittne till händelsen, hade rått honom till att tåga, när han eljest kunde bli ansedd för att vara vansinnig. Dagen innan han enleverades, hade styrmannen Madeira siktat flera UFOs och även gjort besättningen uppmärksam på dem.

Ljusstråle drog honom in i UFO

Mario tog av ren nyfikenhet ett nattpass för att konstatera om styrmannens observationer var riktiga. Han stod och spanade mot himlavalvet, då han plötsligt såg en ljusstråle och kände hur den drog honom uppåt. Mario fick våldsamt ont i öronen, vilket han tror måste ha berott på den stora hastigheten och den plötsliga skillnaden i lufttryck. Snart befann han sig i ett stort rum med möbler som glänste metallblå. Där fanns inga stolar och inte heller några skiljande väggar.

Rummet lystes upp av ett kraftigt sken. På borden fanns en mängd lysande knappar. Fyra sällsamma varelser av människostorlek stod och iakttog honom tigande. Ett av väsendena bar en tunn tunika och på huvudet ett slags hjälm. Ett starkt ljus avgavs från själva hjälmen.

Mario försökte få syn på den utomjordiska varelsens ansikte, men på grund av det starka ljusskenet var detta omöjligt. På ryggen bar han två rörformiga föremål förbundna med armarna. Ingen av varelserna sade något utan betraktade stillatigande matrosen.

12 planeter i vårt system!

Efter några minuter förnam Mario, att man ställde en fråga till honom - men han hörde inte ett ljud! Han insåg, att man tilltalade honom på telepatisk väg och att man frågade honom hur han kände sig. Han förklarade då, att han mätte bra.

Mario såg sig omkring och upptäckte några navigationskartor - "sjökort" - på ett bord. Kartorna var av ett helt annat slag än han var van vid. I mitten av dem fanns en sol och runtomkring var tolv punkter. De förklarade för honom, att det rörde sig om vårt solsystem, och att det i själva verket finns 12 och ej 9 planeter, och att man kunde konstatera detta från månytan.

Matrosen kunde genom ventilerna se miljoner eldkulor flyga förbi. Man förklarade för honom, att det var meteoriter han såg. Strax därpå ombads han kasta en blick på månen, som i jättelika dimensioner befann sig under UFOt. Månytan var översållad av kratrar, vilka enligt rymdfararna härrör från en kollision mellan solen och en himlakropp.

Tillbaka till tankern på samma sätt

De utomjordiska varelserna gick inte som vi människor. Mario fick snarare det intrycket, att de svävade fram. Han kände sig också lätt men kunde trots detta inte förflytta sig särskilt snabbt. Han såg ingenting som liknade vapen ombord. Inte heller blev han utsatt för några experiment.

Efter ett par dygn ombord, började Mario da Silva längta tillbaka till sitt eget fartyg och till sin familj. Han började också oroa sig för att han kanske aldrig mer skulle få återse sina anhängare. Men han fördes tillbaka till tankfartyget på samma sätt som han enleverats!

(Källa: UH/Brasilien och UFO-Nachrichten nr 191/72. Övers. från tyskan Olle Öhman)

EKOLOGISK FORSKNING FRÅN RYMDEN

Med i utrustningen på den forskningssatellit, som i juli 1972 sändes upp, fanns tre tekniskt fulländade kameror, med vilka jorden skall kartläggas i ett speciellt syfte: man vill försöka upptäcka sjukdomar i sädesfält och föroreningskällor i förgiftade områden.

Systemet har konstruerats av RCA i Princeton, USA. Man har lyckats producera bilder som är tio gånger så detaljrika som de bilder av konventionell typ vi erhåller genom våra TV-apparater för hemmabruk.

Varje kamera använder 4000 horisontella avsökninglinjer för att bygga upp en bild. Från en höjd av 900 km kan ett område på 180 kvadratkilometer täckas av varje kamera. Varje enhet fotograferar i en av de andra oberoende del av spektrum - en i rött, en andra i infrarött och en tredje i grönt.

Efter överförandet av bilderna till jorden kombineras de tre bilderna och den slutliga produkten kan sedan studeras. Tekniken har använts tidigare, bl.a. vid studiet av månen.

En av fördelarna med denna typ av fotografi är att satellitens höjd ger ortografiska bilder och därmed ett korrekt tredimensionellt förhållande. Korrektur blir sålunda överflödigt utom för den speciella distortion som uppstår vid vanlig kartläggning.

Satellitbanan är synkroniserad med solen, varför samma belysningsförhållanden existerar för varje observerat område. Därigenom undviks de störningar som uppstår vid andra kamerasättningar i en bana runt jorden.

Endast 72 procent av jordens bebodda områden har hittills kartlagts i detalj, och av den kartläggning som föreligger är mer än 50 procent föråldrad.

Tomrummet kommer nu att fyllas ut med den nya metoden. Varje område kommer dessutom att kartläggas omkring 20 gånger om året.

(Understanding jan-feb 1973/Övers. Tina)

TANKAR KRING TILLVARONS TOTALITET

Universum är så stort, att det även med ljusets hastighet endast skulle vara möjligt att inom rimliga tider hålla kontakt inom en mycket begränsad del. Kanske denna del är alltför liten för att man utan vidare skall acceptera ljushastigheten som en av grunderna för UFO-fenomenen - detta givetvis om man förutsätter att UFOs kommer från världsrymden.

Fysiken och kemin sysslar endast med vad vi sammanfattar under begreppet fysisk materia och dess verkningar. Ännu har dessa vetenskaper knappast getts anledning att utforska andra områden. Det är med nuvarande teknik svårt att påvisa någon annan materia, som ligger parallellt med och genomtränger den fysiska materien. Vissa "induktiva" fenomen av sådan materia har kanske byggts in i vår egenskapsbeskrivning, när det gäller den fysiska materien.

För att beskriva och teoretiskt förstå materien och dess verkningar, har vi lagt oss till med en begreppsbyggnad, som praktiskt taget inte har plats för betydligt högre hastigheter än ljusets.

Emellertid kan vi betrakta den fysiska materien som en av flera möjliga existensformer för bunden energi. "*Fria energiformer*" är tillsammans med materien på något sätt förknippade med rummet. Vi har en fysisk verklighet bestämd genom fördelning och sammanbindningssätt för ovan nämnda tre aspekter av samma verklighet. ("Fri energi", materia, rum). Det vi kallar fysik kan nu betraktas som en matematisk beskrivning av ett universum, vars egenskaper hänförs till (adderats till) den fysiska verklighetens - den enda som är direkt åtkomlig med instrument av fysisk materia och som, sedd med dessa instrument, har kvantitativt dominerande egenskaper.

Vi kan således tänka oss en eller flera parallellverkligheter, som genomtränger vår fysiska verklighet på sådant sätt, att rummet är gemensamt, men som har sin materia (andra typer av atomsystem) och fria energiformer samt sammanbindningssätt med rummet av mer eller mindre artskilt slag.

Om vi knyter an till gamla uppfattningar om människan som ett väsen bestående av en fysisk kropp, en själ i tre nivåer samt ande - alltså bestående av fem varandra genomträngande kroppar - härledda ur fem skilda verkligheter med gemensamt

rum - då kan vi skönja andra möjligheter för kommunikation i rummet, vilket definitionsmässigt inte är detsamma som det fysiska varat, som ju enligt detta sätt att se är en sammanbindning av rummet med en viss materia och vissa fria energiformer.

Kan någon av våra icke-fysiska kroppar selektivt förflyttas i motsvarande vara, (verklighet) enligt för detta vara gällande lagar, i det gemensamma rummet?

Kan övergångar (omvandlingar, t.ex. materialisationer, dematerialisationer) göras mellan fysiska tillstånd och övriga vara, före och efter förflyttningar i lämpligt vara?

Kan några av människans icke-fysiska kroppar transporteras, eventuellt i *skyddshölje*, och eventuellt i förbindelse med kvarvarande fysiska kropp?

Nödvändiga övergångar från och till det fysiska varat får väl närmast betraktas som kvarlämnande och återskaffande av fysisk materia, vilken dirigeras från de icke-materiella kropparna vid start och mål i rummet.

Ur fysikalisk synpunkt kan detta endast registreras som försvinnande ur och uppdykande i verkligheten vid två skilda orter.

Om någon dyker upp nära oss i rummet och i ett vara som är närbesläktat med det fysiska varat, kan vi kanske svagt registrera detta med instrument genom att vi endast registrerar "induktiva effekter" på materian i det fysiska varat.

Vårt medvetande som enligt vad som sagts ovan eventuellt skulle ha direktförbindelse med den som dyker upp genom någon av den fysiskt, själsligt, andligt sammansatta människans kroppar gör i detta fall en mycket tydligare eller i varje fall annorlunda registrering än instrumentet.

Medvetandets registrering av att någon dyker upp i det gemensamma rummet men i ett parallellvara blir enligt ovan, men i kombination med vanlig terminologi, en subjektiv upplevelse, eventuellt överlagrad med en objektiv del, som härleder sig från "induktiva effekter", från materiastrukturer i aktuellt parallellvara, på materiastruktur i vår fysiska värld. Med fysikaliska instrument kan endast den "objektiva" delen av företeelsen registreras. Givetvis är uppdykanden i den fysiska världen, om vi blir medvetna om

dem, alltid objektiva för oss. Att det är fråga om en övervägande objektiv företeelse visas av överensstämmelsen mellan fysisk registrering och upplevelse.

Tankeöverföringsexperiment på interplanetariska avstånd kan ge direkt svar på frågan, huruvida övergångar i rummet relativt snabbare än ljuset i fysiska varat är möjliga. Sådana tankeöverföringsexperiment borde kunna utföras med lämpliga små försöksdjur i samband med uppsändandet av mars- och venussonder.

De fria energiformer som enligt ovan oupplösligt hör samman med rum och materia (bunden energi, "energinystan") kan vi i denna diskussion dela upp i 1) medvetande ur inre synpunkt och liv ur yttre synpunkt, 2) vilja ur inre synpunkt och kraft-energi ur yttre synpunkt. Atomen kan enligt detta betraktelsesätt uppfattas inte enbart som materia utan som en förening av materia, fri energi (vilja) och liv (medvetande). Atomerna är på något sätt sammanbundna med rummet, som är gemensamt spelrum för atomer tillhörande skilda verkligheter, olika vara.

Om man uppfattar de skilda verkligheterna som en i sina egenskaper och verkningar på varandra något överlappande hierarki får man en djupare förståelse för fenomen som, inom den begränsning vi kallar vårt fysiska universum, inte kan få en tillfredsställande förklaring av sin existens.

Dessa modellfunderingar kring den totala tillvaron är ett personligt färgat och nedbantat extrakt av gammalt och nytt. Hur pass mycket det motsvarar verkligheten är omöjligt att säga. Det kanske dock ger en föreställning om existensen av företeelser vilkas natur inte ens teoretiskt kan nås, om man arbetar enligt en mer eller mindre ideologiskt betonad begränsning av forskningen till en mindre aspekt av verkligheten - en aspekt som man tar för givet att den har "direktförbindelse" med hela verkligheten.

"Halvskuggan sade till skuggan: ena stunden rör du dig, andra stunden är du stilla; ena stunden sitter du ner, andra stunden stiger du upp. Varför så flyktig i dina uppsåt? Skuggan svarade: törhända därför att jag är beroende av någonting som kommer mig att göra det jag gör; och kanske är detta någonting i sin tur beroende av någonting annat, som bringar det att göra vad det gör. Måhända är jag lika litet oberoende som ormens skinn eller syrsans vingar. Hur skulle jag kunna förklara varför jag handlar så eller så eller varför jag inte handlar så eller så?" (Chuang-Tzu 275 f.Kr.)

A.g.

SPECIELL TIDMÄTNING FÖR MÅNEN

Moskva (UPI)- Vetenskapsmän i Sovjetunionen har uppfunnit ett tidmätningssystem för månen i mån/stjärndagar, -timmar, -minuter och -sekunder, uppger nyhetsbyrån Tass.

Vetenskapsmän vid Astronomiska huvudobservatoriet i Kiev beräknade positionen för 72 stjärnor och planeten Jupiter för var tionde dag av månåret.

- Människan har redan studerat jorden tillräckligt noggrant och kan bestämma koordinaterna för vilken punkt som helst på den snabbt och tillförlitligt, förklarades vidare genom nyhetsbyrån. Förhållandena på månen är annorlunda. En ny vetenskap - selenodesi - har därför uppstått.

(selen = mån-)

(Understanding jan-feb 1973/Övers. Tina)

SONDER KAN FÖRA SMITTA UT I UNIVERSUM

Är den dyrbara steriliseringsproceduren av rymdsonder verkligen nödvändig? Frågan har allvarligt diskuterats bland amerikanska forskare. Några ansåg, att jordorganismer inte kan överleva rymdfärder - andra åter hade motsatt åsikt.

Vetenskapsmännen Cyril Ponnampuram och Peter Molton vid Marylands universitet beslöt undersöka några bakteriers resistens vid rymdfärder och valde "escherichia coli B, serratia marcescens, aerobacter aerogens och bacillus subtilis".

Under ett dygn utsattes vanliga jordorganismer för en simulerad Jupiterliknande atmosfär (en blandning av väte, helium, metan och ammoniak vid temperaturer mellan 196 och 350 grader Celsius. Det visade sig att ett stort antal bakterier klarade påfrestningarna och överlevde.

(Understanding jan-feb 1973/Övers. Tina)

DEN ENGELSKA ASTRONOMINS FADER MÄTTE VENUS GÅNG ÖVER SOLENS YTA

Av Colman

Astronauterna har alltid varit ett ytterst ihärdigt och envist släkte. Med blicken riktad uppåt mot evighetens isiga rymder, har de bit för bit erövrat kunskap om vad som för lekmanen är i det fördolda. Ett aktat namn i astronomins historia är Jeremiah Horrocks, som av många anses vara grundaren av den engelska forskningen på området. Hans största bedrift var att med primitiva instrument beräkna planeten Venus gång över solytan den 24 november 1639. Därmed banade han väg för kommande generationer av vetenskapsmän, och en fortsatt kartläggning av avstånd i rymden, vilket i sin tur möjliggör bl.a. våra dagars färder i universum.

Horrocks dog ung. Han kan räknas in i fällan av det fåtal genier, som utvecklas och slår ut i blom redan i ungdomsåren och som sedan under några korta, hektiska år fullbordar sitt verk. Mozart var 30, lord Byron 36 och Rafael 37 år vid sitt fränfalle. Jeremiah Horrocks var 23 år gammal, vid sin död, men det sägs att han mellan sitt femtonde och tjuguantra levnadsår arbetade så intensivt, att han hann med dubbelt så mycket som den normalbegåvade!

Han föddes på en bondgård utanför Liverpool och sändes vid 14 års ålder till Emanuel College i Cambridge som stipendiat. Det var inte lätt för de obemedlade att på den tiden vinna inträde vid universiteten, men det anses sannolikt att goda vänner, som upptäckt Jeremiahs osedvanliga begåvning, hjälpt honom till Cambridge. De tre åren där blev fruktbärande i varje fall för hans astronomiska intresse.

-"Det tycks mig, säger han, som om ingenting ädlare funnes än att betrakta den mångfaldiga vishet vår Skapare utvecklar i dylika väldiga ting. Intet högre finnes än att betrakta dessa skapelser med en önskan om att förstå deras ursprung och

nära sig av deras skönhet för att sedan göra en undersökning av deras mekanism."

På den tiden gavs ingen undervisning i astronomi vid Cambridge-universitetet, utan Horrocks tvingades skaffa sig sina kunskaper på egen hand ur tillgänglig litteratur. Efter åren vid universitetet återvände han till födelsebygden och blev där byskollärare. Men intresset för stjärnevärldens hemligheter släppte inte och han fortsatte på egen hand sina studier av universum.

Keplers och Landsbergs teorier utgjorde på 1600-talet lag och evangelium för de lärde. Horrocks fäste stor vikt vid Landsbergs åsikter, men under sina experiment fann han, att hans egna resultat sällan stämde överens med dem Landsberg nått. Han antog då att hans egna beräkningar var felaktiga. Så var dock ej fallet.

Genom matematiska beräkningar hade han funnit, att solen och planeten Venus skulle befinna sig i konjunktion den 24 november 1639. Han monterade upp ett litet teleskop på en mörk gårdsplan strax ovanför ingången på sitt hus i byn Hoole. Teleskopet riktade så att bilden av solen föll exakt över en cirkeldiameter om 6 tum som han ritat upp på en bit papper. Omkretsen delades in i 360 grader och diametern i 120 lika delar. Horrocks beräkningar tydde på att passagen över solytan ej skulle äga rum före kl 12 på dagen. Men för att vara på den säkra sidan påbörjade han sina observationer redan 24 timmar tidigare.

Men den 24 november var en söndag och Horrocks - som också tjänstgjorde som församlingspräst - måste sin plikt likmätigt lämna teleskopet för att förrätta gudstjänst. Då han återvände hade klätt sig i grått och hoppet att göra någon revolutionerande upptäckt syntes ganska litet.

- Men liksom ett under eller gudomligt ingripande skingrades molnen fullständigt. Då fick jag syn på det härligaste skådespel, föremålet för mina förhoppningar, en liten obetydlig fläck av perfekt cirkelform, som passerade från vänster över solskivan.

Även om fenomenet var av omedelbart intresse för astronomerna, fick det sin stora betydelse längre fram i tiden. Tack vare Horrocks upptäckt kunde solsystemet mätas och därmed var ett av astronomiens svårare problem löst.

Man måste ta med i beräkningen, att den unge engelsmannens instrument var mycket ofullkomliga. Resultaten brister därför i exakthet. Likväl var han den

förste i världen som iakttog detta fenomen vilket sedan inträffat och observerats endast fyra gånger, nämligen 1761, 1769, 1874 och 1882. Nästa gång Venus passerar över solskivan sker enligt beräkningarna år 2004.

Åren 1761 och 1769 var den astronomiska världen på det klara med betydelsen av dessa mätningar när det gällde att bestämma avstånd i solsystemet. Vetenskapsmän i hela världen började ett intimt samarbete och till avsevärda kostnader upprättades observatoriet i Peking vid Goda Hoppsudden, på New Foundland m. fl. platser.

Men Horrocks uträttade avsevärt mer i sitt unga liv. Bland annat justerade han den då accepterade soldiametern och lärde ut att månens omloppsbana är elliptisk. Han förklarade därtill oregelbundenheterna i månens rörelser samt modifierade åtskilliga andra teorier om månen.

Den unge vetenskapsmannen förblev byn Hoole trogen. Det berättas, att han ofta befann sig vid floden Merseys mynning för att studera tidvattnets rörelser i avsikt att beräkna jordens rotation. I januari 1641 avled han plötsligt. Det blev tyst i den vetenskapliga världen om hans gärning. Det mesta av hans efterlämnade dokument förstördes nämligen under Charles I:s regeringstid då första inbördeskriget bröt ut och soldaterna for plundrande och brännande fram i England.

Horrocks hade emellertid vänner, vilka lyckades rädda en del kartor och anteckningar av hans hand. Bland dessa fanns en avhandling kallad "*Venus in Sole visa*", skriven på latin, som var dåtidens lärda språk. Av en tillfällighet föll en kopia av avhandlingen i händerna på den holländske astronomen Christian Huyens, som lyckades få pappren tryckta i Polen.

Det skulle dröja några hundra år, innan Horrocks vann den ära han gjort sig förtjänt av. Visserligen hade Isaac Newton prisat hans utomordentliga insatser och George den III:s astronom, William Herschel, som blev Uranus upptäckare, kallade honom "den engelska astronomins stolthet och ära." Men först år 1874 lyckades Englands astronomer genomdriva, att en minnestavla sattes upp över honom i Westminster Abbey, där så många andens stormän hedrats. Tavlan befinner sig i västskeppet mitt emot Isaac Newtons staty.

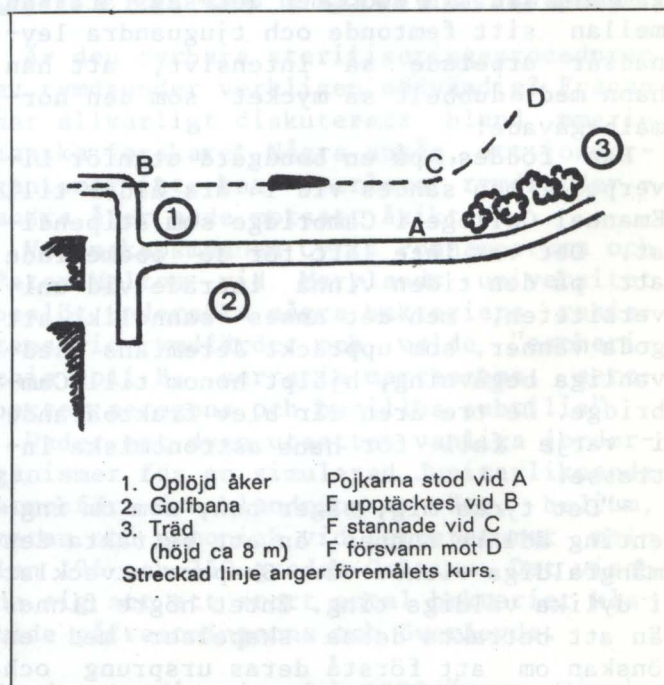
Jeremiah Horrocks namn finns till evärdelig tid också förknippat med månen, ty på månkartorna står hans namn jämsides med bl.a. Caecars, Pythagoras och Platons Colman.

ÖREBROPOJKAR SÅG "RYMDBUSS" PÅ NÄRA HÅLL

Långfredagen 1967 observerade två pojkar i 15-års åldern en farkost i skyn över Lanna utanför Örebro, som de i en rapport till UFO-Sverige kallat "en rymdbuss".

Klockan var omkring 20.00 på kvällen när pojkarna, som varit ute och skjutit med pilbåge, var på väg hem. De befann sig nära en golfbana och farkosten observerades när den långsamt gled fram över en åker intill den plats där de befann sig.

En av pojkarna, Leif Ingberg, berättar:
- Vi tittade åt vägkröken till då Staffan plötsligt sade: "Vad ska den där långtradaren göra?" Jag tittade dit han pekade och tyckte att det var mycket underligt om det verkligen fanns en lång-

Långfredagen 1967 observerade Leif Ingberg och Staffan Reveman från Örebro en stor farkost i skyn över staden som de beskrev som en "rymdbuss" där den seglade fram!
 Ill. Lennart Moberg.

tradare på platsen, eftersom vägen är en vanlig grusväg där knappast två bilar kan mötas.

Pojkarna förstod snart att det inte var någon långtradare de såg, för strax därpå höjde den sig över marken och gled ut över åkern med en hastighet av ca. 30 km i timmen.

- Jag tror aldrig jag har blivit så häpen i hela mitt liv, säger Leif Ingberg då han fick se "långtradaren" höja sig från marken.

När farkosten befann sig i slutet av åkern, uppskattningsvis 30 meter upp i luften, stannade den.

- Nu kunde vi höra ett svagt vinande ljud från den, fortsätter Leif Ingberg, det lät som ljudet från en luftkonditioneringsventil eller liknande. Och nu såg jag att "långtradaren" mer såg ut som en blandning av en lång amerikansk husvagn och en amerikansk Greyhoundbuss!

Leif Ingberg uppger att färgen på farkosten var metallglänsande och ytan alldeles jämn. Uppskattningsvis tio stycken runda ventiler fanns placerade runt farkostens långsidor, varav minst två fanns i "fören".

Farkosten var omkring 15 meter lång och 2-3 meter hög. Alla kanter på den var avrundade. Hur den såg ut på undersidan kommer pojkarna inte ihåg; det var mörkt vid observationstillfället och svårt att lägga sådana detaljer på minnet.

- När den stått stilla någon minut bakade den ett par meter innan den på nytt åkte framåt, och sedan försvann den i en

lång båge uppåt med fantastisk fart, berättar Leif Ingberg. Att farten var något man kan beskriva som fantastisk, är jag helt säker på, för den här händelsen har etsat sig fast i mitt minne.

Orsakade UFO:n strömavbrott i Örebro?

När pojkarna kom till bostaden någon timme efter händelsen i Lanna mörklades området av ett strömavbrott.

Dagen därpå meddelades Örebroborna att en transformatorstation i staden hade försatts ur funktion, och att den var orsaken till det uppkomna strömavbrottet kvällen innan.

Orsakades strömavbrottet av "rymdbussen" vid Lanna, eller hade det en naturlig förklaring?

J.O.

Källa: Skriftlig redogörelse från Leif Ingberg.

Gåtan med **TEFATENS DRIVMETOD**

löst?

Sensationell teori! Läs själv

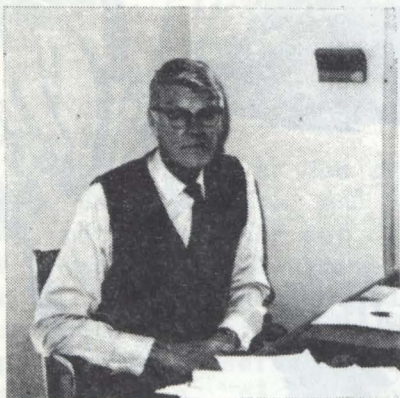
B. Tingstedts högintressanta bok

UFO OCH RELATIVITETSTEORIN

Endast kr 27:-

SVENSK IGAP

Box 151 Eksjö

Statsmeteorolog Rystedt

LITEN PRATSTUND OM "VÄDRETS MAKTER" MED STATSMETEOROLOGEN

När du och jag eller någon annan Andersson och Pettersson möts, brukar vi väl då och då ta upp ämnet väderet - inte sant? Och i England är det temat som bekant stående kost, så snart Smith möter Jones.

Men - handen på hjärtat: vet vi egentligen vad vi pratar om, när väder och vind kommer på tal? Vi har vänt oss till en expert på området, statsmeteorolog G. Rystedt vid Sveriges meteorologiska och hydrologiska institut, för att klara ut begreppen. Vi börjar med molnen.

- Statsmeteorolog Rystedt, hjälp oss att sortera alla de moln som finns under himlens fäste!

- Låt oss först och främst konstatera att det finns en väldigt rik uppsättning av moln på himlen. *Cirrusmolnen* - de vita fjädermolnen - ligger allra högst, vanligen på 8.000-10.000 m höjd. De består av iskristaller och lyser därför intensivt vita. I vissa fall förebådar de dåligt väder. Ett kännetecken är till exempel den typ av cirrus, som bildar fjädrar och tofsar. De förebådar i regel nederbörd inom ett halvt eller helt dygn. Undantag är de få spridda fjädermoln på himlen, vilka inte ökar i mängd och vilka kan vara av vackertväderstyp.

Hr Rystedt nämner också *altostratus* som beteckning för det sjunkande molntäcke, vilket blir gråare och gråare och under vilket låga "dåligtvädermoln" uppträder. Då är nederbörd nära förestående.

- Vad är *cumulus* då?

- Den typen av moln brukar vi i dagligt tal kalla för stackmoln. Det är här fråga om en helt annan molnutveckling, som emellertid också kan leda till nederbörd under exempelvis en sommardag. Då bildas på förmiddagen sådana *cumulus*moln, vilka först är platta och obetydliga men sedan under dagens lopp kan växa "i vertikal

mäktighet". Vi har då fått åskmoln eller bymoln - *cumulonimbus*, som det latinska namnet lyder - och dessa formationer leder till regnskurar. Men för att den där vidareutvecklingen till bymoln skall ske krävs speciella atmosfäriska förutsättningar, bl.a. stort temperaturavtagande med höjden.

- Det vanligaste är nog en hel dag med stackmoln en sådan sommardag. På kvällen går de tillbaka, när uppvärmningen av markytan avtar. Molnen sjunker ihop och det klarnar igen.

Halofenomen = färgade ringar runt solen

Förutom den stora variationen på molnfenomen uppträder också andra företeelser på himlen. Dit hör i första hand *halofenomenen*, som kan uppträda i cirrusbildningar och som uppstår genom ljusets brytning och reflexion.

Färgade ringar bildas runt solen, och om dem visste man redan i gamla tider att de förebådade dåligt väder. Om en sådan färgad ring bildas runt solen, antyder detta, att det finns rikligt med iskristaller i molnen och detta innebär i sin tur början till lägre molntäcken och därmed sämre väder.

De *speglingar* som uppträder mellan olika luftlager kräver vissa betingelser - bl.a. måste det föreligga olika tätheter hos luftlagren. Vid vissa tillfällen ligger luftskikt av olika beskaffenhet lagrade ganska tätt intill varandra, varvid just sådana speglingseffekter kan åstadkommas. Av samma anledning får man hägringar och liknande fenomen nere vid marken.

Temperaturen är olika i de olika luftlagren och därmed också tätheten i de lager, som ligger alldeles intill varandra.

Genom att täthets- och temperaturskillnaderna kan vara ganska betydande från det ena luftskiktet till det andra, uppstår lätt sådana bildningar.

Dessa speglingar, kan enligt statsmeteorolog Rystedt uppträda på vilka höjdnivåer som helst, men det vanligaste torde vara att de bildas nere vid markytan, då de tar formen av hägringar eller liknande fenomen.

Norrskenet föregås av solfläckar

Det fascinerande skådespel som sprakar och brinner på den klara vinterhimlen och som vi kallar *norrskenet* är av mindre intresse för meteorologen. Det antyder rätt och slätt, att klart väder råder. Norrskenet föregås emellertid av ett antal solfläckar, vilket är av intresse för astronomerna. Från solen slungas elektriskt laddade partiklar ut, vilka ger upphov till det färggnistrande fenomenet. Sommartid kan man som regel inte iaktta något norrsken i Sverige - åtminstone inte i de norra delarna av landet, där det ju under den årstiden är ljusst dygnet runt. Men under den långa vintern uppträder det. Frekvensen varierar. Det kan gå hela vintrar utan att något norrsken uppträder och detta trots att klart väder råder. Detta förhållande hänger samman med solfläcksmaximum och solfläcksminimum.

I övre Norrland är man ju van vid att se norrsken (fenomenet tilltar närmare polerna) men från Stockholm och söderut minskar antalet norrskensnätter.

Ju varmare luftmassor, desto mer åska!

- Varför är åskfenomenen så säsongbundna?

- Här i Sverige förekommer åskväder huvudsakligen sommartid, från maj till september-oktober. Tyngdpunkten ligger under den tid av säsongen, då luftmassorna är som varmast, alltså i juli-augusti. Det är den verkliga åksäsongen! Det är ett fenomen som uppträder mest över inlandet, genom att man får den starkaste upphettningen av luften där. Då blir luftmassorna mest instabila - d.v.s. temperaturavtagandet med höjden blir störst där, eftersom man får en väldig upphettning av de lägre luftskikten. Då utlöses lätt åska. Särskilt på försommaren är det nästan enbart över inlandet åskan uppträder, ty då är ju kusterna och havet kalla. Från Stockholms horisonter kan man då exempel-

vis se mycket åskmoln inåt land, medan ytterskärgården och havet ligger alldeles fria från moln.

Fram till mitten av juli ungefär, finns det en klar benägenhet för vackert väder och mera sol ute i kustområdena. Detta är kustområdets stora fördel i förhållande till inlandet under försommaren. Längre fram blir förhållandet om inte direkt det motsatta så i varje fall ungefär likadant vid kusten, ty då är havet uppvärmt på eftersommaren och då uppträder, inte minst på nätterna, ganska mycket åska. I augusti kan man ju få åskväder rätt ofta över Östersjön och Gotland osv. Sådant väder förekommer ej sällan under den sena eftersommaren, även ett stycke in på hösten. Sedan ändrar sig vädret i och med att uppvärmningen också upphör på dagarna.

Kulblixten — ett ganska okänt fenomen

Anledningen till att väderleksprofeterna ännu vet så relativt lite om kulblixstens natur är att detta fenomen så sällan uppträder. Ingen har ju heller i vetenskapligt syfte kunnat närma sig en kulblix i det ögonblick den uppträder. Den har alltså inte kunnat bli föremål för vetenskaplig undersökning även om kulblixtar givetvis ofta iakttagits och också fotograferats.

- Vad man vet, säger meteorolog Rystedt, är att de ofta uppträder i samband med vanligt åskväder. Det förekommer knappast kulblixten utan att det samtidigt råder åskväder eller benägenhet för sådant väder. Men man vet ej varför det bara vid vissa åsktillfällen uppträder kulblixtar, vid vissa andra inte alls några sådana fenomen. Än så länge är kulblixten både dåligt undersökt och dåligt känd av vetenskapsmännen.

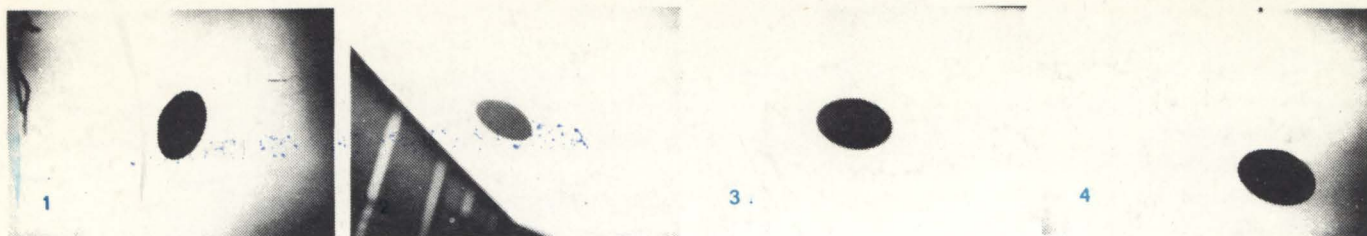
Därmed är vårt samtal med "väderexper-ten" Rystedt slut.

Nästa gång vi träffar vår vän Andersson säger vi - om omständigheterna stämmer förstås - ungefär så här:

- Hej, Andersson, har du sett vilka förnämliga "cumulonimbus" vi har i dag?

Han kommer då med säkerhet att se mycket frågande ut och möjligen tro att det gäller något slags ny champinjonart. Det följande samtalet kommer att ge vårt rutinmässiga prat om vädret helt nya, fängslande vinklingar. Eller vad tror du, käre läsare?

Intervju: T.K., IGF, Stockholm
Foto: E.K.

VAR DET EN UFO HAN FOTOGRAFERADE?

”Bluff är så gott som utesluten”

14-ÅRIGE JOAKIM PERSSON, FRÅN SKYTTS VEMMERLÖV UTANFÖR TRELLEBORG, ÄR ÖVERTYGAD OM ATT DET VAR ETT FLYGANDE TEFAT HAN EN DAG I DECEMBER FÖRRA ÅRET SÅG KRETSANDE ÖVER HEMMET I SKÅNE. 14-ÅRINGEN LYCKADES FOTOGRAFERA TEFATET - ETT METALLISKT FÖREMÅL. UFO-INFORMATION REDOVISAR DE FOTON 14-ÅRINGEN TOG AV FÖREMÅLET. DET ÄR EN SVIT PÅ FYRA BILDER SOM HÄR BEDÖMS AV FOTOEXPERTIS PÅ TIDNINGENS BEGÄRAN. UFO-INFORMATION KOMMER ATT FÖLJA UPP FALLET YTTERLIGARE.

Bilderna är tagna med en småbildskamera av typ 24x36 mm. Filmen är Ektachrome High Speed (diapositiv film). Känsligheten är 160 ASA. Fyra exponeringar är gjorda.

Bild 1 är antagligen tagen på höjdförmat. UFO-storleken är på filmen 7 mm. Det befinner sig mitt på bildytan. Upptill på UFOt kan man se en svag utbuktning som är något oskarpare än den övriga delen. Att detta tycks vara en kupol ligger nära till hands. I övre vänstra hörnet finns några kvistar eller grenar som är något oskarpa. Filmen där är något underexponerad. Om kameran är automatisk är detta normalt då bilden är tagen mot himlen. Det kan i detta fall ha påverkat exponeringen så att föremålet blivit underexponerat.

Bild 2 (vilket omdöme också gäller bilderna 3 och 4) är tagen med kameran på tvärformat. Denna andra bild är den bästa i bildsviten. UFOt är något mindre (6 mm) och ligger i mitten av bildytan. Överdelen, eller kupolen, syns också något bättre än på den första bilden. I undre högra hörnet syns troligen väggen på ett rödmålat hus. Huset är relativt skarpt återgivet. UFOt är något skarpare, vilket stämmer om avståndsställningen är satt på oändlighet och husväggen är nära fotografen (5-10 m). Bilden är något överexponerad jämförd med bild 1.

Bild 3 är lika exponerad som den andra och visar endast undersidan på föremålet. Här är UFOt litet större återgivet (7 mm) och ligger mitt i bilden.

Den sista bilden är underexponerad och här ligger UFOt nere i vänstra hörnet. Storleken på föremålet är här större än på de föregående bilderna, ca 7,5 mm. Man kan också skymta litet av kupolen.

Inga ljus eller några reflexer syns på någon av bilderna.

Joakim Persson uppger avståndet till ca 50 meter och storleken på föremålet till omkring 20 meter. Det är svårt att kontrollera. F.n. vet vi inte med vilken brännvidd bilderna är tagna. Om vi antog att de togs med ett normalobjektiv (ca 50 mm) och att avståndet var ca 50 meter kan föremålet inte ha varit så stort som omkring 20 meter. Det bör i så fall ha varit omkring 6 meter!

Bilderna kan knappast ha tillkommit genom att ett mindre föremål har kastats upp i luften och sedan fotograferats. Det skulle nästan vara omöjligt att kasta så att föremålet hamnar så "lika" som bilderna visar. Och detta fyra gånger i följd!

Slutsatsen får bli att det trots allt rör sig om ett UFO. Åtminstone tills vidare!